

YENİ
EVREDE

MÜCADELE BİRLİĞİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK!

NEWROZ PİROZ BE

• Proletaryanın
Sınıf
Savaşımının
Gereksinimleri

• Yeni
Soğuk
Savaş Mı?

• Denizlerden
Seyitlere
İdamlar
Bizi
Yıldırılmaz

• Yaşasın
Dünya
Emekçi
Kadınlar
Günü

• Yaşasın
Gazi
Ayaklanması

8 MART KIZILDIR KIZIL KALACAK

PROLETARYANIN SINIF SAVAŞIMININ GEREKİNSİNMELERİNE YANIT VERMEK

Marksist diyalektik, değişen durumları kavramayı gerektirir. Proletaryanın sınıf savaşımı belirli sosyo-ekonomik ve politik koşullarda biçimlenir. Bu koşullarda, durumlarda bir değişim olduğunda işçi sınıfının mücadelesi bundan etkilenir. Proleter sınıfın yeni şartlarda izleyeceği politik çizgiyi doğru olarak saptamak için, emekçi sınıfın dövuştüğü koşullar ve durumlar hakkında berrak bir bilince ve bilgiye sahip olmak gerekiyor.

Devrimci teoriyi, marksist-leninist ilkeleri, öncelikle değişen koşullara uygulamalıyız. Bunu marksist diyalektiğe dayanarak yaparız. Bugüne dek, teorinin, bilimin bu şekilde uygulanması devrimci harekete başarılı sonuçlar getirmiştir. Biz de bu topraklardaki ve dünyadaki değişen koşulları anlamak için bu yolu izliyoruz. Teoriyi somut koşullara uygulama, devrimci komünistlerde toplumsal ve politik değişimleri izleme duyarlılığını ve politik yeteneği geliştirdi.

Nesnel koşullar hızla değişiyor. Yeni durumla birlikte kitlelerin mücadele ve örgütlenme biçimleri de aynı süratle değişim gösteriyor. Büyük kitle mücadelesi ön plana geçiyor. Yığınların örgütlenmesi de buna uygun olarak biçimleniyor. Devrimci kitle örgütlenmesinin büyüyen ve derinleşen sınıf mücadelesinin gereksinmelerini karşılaması gerekiyor. Yıllarca, sınıf savaşımındaki rolü ve önemi üzerinde durduğumuz işçilerin, halkın komiteleşmesi, şimdi pratikte, büyüyen ve devrim yolunda sıçramalı olarak ilerleyen yığınsal devrimci savaşım tarafından gündeme getiriliyor. Belli bir yaygınlık eğilimi gösteren “Komün”, “Halk Meclisleri”, “Sokak Meclisleri” vb. gelişen devrimci mücadelenin gereksinmelerini karşılama zorunluluğundan doğmuştur.

Sosyal reformist partiler ve sendikalarla diğer meslek birliklerinin yönetici-

leri, komiteleri, sokak meclislerini, halk meclislerini, kilelerin devrimci mücadelesini güçlendirmek, yaygınlaştırmak ve ileri götürmek için değerlendirmek ve yönlendirmek yerine bu yığınsal araçları daha geniş bir kitleyi burjuvaziye uzlaşmaya çekmek için kullanıyorlar.

Tekelci kapitalist egemenliğe karşı devrimci tarzda mücadele eden, devrimci yönde ilerleyen kitleleri burjuvaziye uzlaşma içine sokmak için sürdürülen çabalar sonuç vermeyecektir. Böyle bir girişim içinde olanlar ne kitlelerin devrimci bilincinin gelişimini ne de sınıf savaşımının boyutlarını kavramış değiller. Sendikalar ve diğer mesleki örgütlenmeler varken, eğer yığınlar yeni ve sınıf kavgasında daha etkili olacak örgütlenmelere ve araçlara ihtiyaç duyuyorlarsa, değişen koşullar ancak etkin devrimci mücadeleyle ve devrimci mücadele araçlarıyla karşılanabileceğindedir. Bu, mücadelede daha ileriye gitme, içinde buldukları durumda köklü bir değişiklik yapma istek ve ısrarlarının bir ifadesidir.

İşçi sınıfının ve halkın temel istemleri, salt kapitalizmin etkilerine karşı tepkisel bir anlayış ve tavırla değil, bunun ötesine gidilerek karşılanabilir. Yüzeysel biçimde ortaya konan tepkicilik, kapitalizme karşı mücadeleyi bu toplumsal sistemin yalnızca etkilerine karşı mücadeleyle sınırlamaktan ileri geliyor. Sadece kapitalizmin etkileri göz önünde tutulunca, konan tutum tepkiyi aşamaz. O halde bakış açısına kapitalist kölelik sisteminin kendisini yıkmayı almak gerekir. Sorun toplumsal sistem sorunudur. Sorun emeğin ve toplumun yeniden örgütlenme sorunudur. Bunun için yapılması gereken tepkicilikten sıyrılıp, eski sistemi alt üst eden devrimci savaşım çizgisine dayanmaktır. Devrimci savaşım ve bunun araçlarını öne çıkaran kitleler tam da toplumsal devrim yönünde ilerliyorlar.

Marksist teoriyi gerçekten kavramış herkes, içinde bulunduğumuz dönemin devrimci özünü görür. Devrimci öz, devrimci süreç, kendini pek çok olay ve olguda belli ediyor. Yapılacak şey tüm toplumsal olay ve olgulara genel ifadesini vermektir. Devrimci süreç, devrimci durum, devrimci öz, mücadele biçimini ve örgüt biçimini etkiler. Uzlaşmacı sosyalistler ise bu dönemin ne devrimci özünü kavramışlardır ne de biçimini.

Somut toplumsal durum teorik ve politik olarak kavrandığında devrimi gerçekleştirme görevinin günün temel ve ivedi bir görevi olduğu rahatlıkla saptanabilecektir. Sürecin gerektirdiği görevleri doğru belirlemek, sürecin kendisini algılamakla başlar. Süreç çözümlenememiş, devrimci taktik saptanamamış ve aktüel ana görev belirlenememişse, büyük halk gücüne dayanıyor olmak sonuç getirmez. Bu topraklarda eylemelere katılan kitle gücü, 20. yüzyılın toplumsal devrimlerinde bir araya gelen insan gücünden hiç de az değil, hatta çok daha büyük kalabalıklar bir araya gelebiliyor. Fakat devrim yönünde yönlendirilmediği sürece en büyük insan toplulukları bile etkili sonuçlar almaktan uzak kalır.

Devrimci süreci sonucuna götürecek olan halkın gücüdür. İşçi ve halk komitelerinin görevi halkın bu gücünü örgütlemektir. Burada sorun halkın, halkların gücünün kendisinden çok, bu gücün yöneleceği hedeftir. Türkiye ve Kürdistan’da halkların gücü çeşitli biçim ve yollarla açığa çıkmış durumdadır ve bu güç durdurulamaz bir biçimde genişliyor. Burada sorun, durmadan büyüyen halkların gücünü devrime ve devrimin ilk aktif yapıtı olan Geçici Devrim Hükümeti’ne (GDH) yönlendirmektir. Çünkü sadece GDH, görevi halkın gücünü örgütlemek olan devrimci yığın organlarına dayanarak devrimi ve devrimin kazanımlarını

Başyazı

koruyup ileri götürebilir.

Net, berrak, devrimci bir hedefi olmayanlar, olaylar gelip de kritik bir noktaya dayandığında, pratik hareket kendilerini aştığında, ya devrimci eyleme engel olurlar, ya da olayların akışı tarafından sürüklenirler. Olaylar daha ileri gitmesin diye kitlelerin önünde saf oluşturanlar, devrimci mücadeleye karşı burjuvaziyle birlikte hareket etmiş olurlar. Proletaryanın toplumsal devrimler tarihi tarafından doğrulanmış bu durum bizde de kırk yıldan fazladır süren sınıf kavgasında doğrulanmıştır.

Sınıf savaşımında, özellikle de dönemeçlerde ve tayin edici anlarda yalpalamamak için, olaylara proleter sınıf açısından, devrimci sınıfın bakış açısıyla bakmak ve işçi sınıfının sınıf konumundan hareket etmek gerekiyor. Yalnızca işçi sınıfı mücadeleyi sonuna dek götürebilir. Marksizmin devrimci özünü, yani diyalektiği kavrayıp kavramadığımız

böylesi en belirleyici dönemlerde ve savaşımında belli olur. Açık, bilimsel devrimci bir programa sahipsek, süreci karşılayan net bir eylem çizgisine dayanıyorsak, gelecek için belirleyici anlarda, ayak sürçmeden, tökezlemeden, yalpalamadan mücadeleyi sonuna dek tutarlıca götürebiliriz.

Bugüne değin düşünce yoksunluğunun üstünü süslü laflarla örtenler, sınıf savaşımının seyrini en yüzeysel ve en sıradan bir bakışla ele alanlar, mücadele görevlerinin karmaşıklığı, derinliği ve çabuk değişebilirliği karşısında şaşkın durumdadır. Değişen şartları, durumları ve süreçleri kavramada sergilenen teorik yetersizlik, yetersizlik ve bilisizlik, yığınların sosyal pratiğini anlamada tam bir sefalet halini alıyor.

İşçi ve halk hareketini etkilemek için çok sık kullanılmaya başlayan devrimci lafları da bu çevrelerin durumunu değiştirmeye yetmiyor. Kitleler üzerindeki

devrimci bir etki bırakmak devrimci sözlerle değil, içten, tutkulu, ısrarlı ve militan eylemlerle sağlanır. Gerçek devrimci mücadele ve eylem çizgisi dışında bir yolla mücadeleyi yığınlar etkilenemez.

Her sınıf olaylara kendi tarzında yaklaşıyor ve kendi çözümünü dayatıyor. Küçük burjuva sosyalizmi olayların devrim doğrultusundaki ilerleyişini, sıçramaları ve patlamaları algılayıp, devrimci kabarışın gerektirdiği devrimci örgütlenmelere gideceğine, geleceğin mücadelesini kendi dar kalıplarına dökmek için uğraş veriyor. Bu yüzden ilerleyen yığınların devrimci mücadelesiyle sorun yaşanıyor.

Devrimci marksistler ise, diyalektiğe dayanarak değişen somut durum analizinde çıkardıkları bilimsel sonuçlara göre davranıyor ve devrimci mücadelenin gerektirdiği örgütlenmeleri hayata geçirmek için çaba gösteriyor.

C.DAĞLI

BAKIRKÖY ZİNDANI'NDA KADIN TUTSAKLARA SÜRGÜN

Tutsakların başında sallanan Demokles'in kılcı sürgün, Bakırköy Zindanındaki kadın tutsaklar için yine gündemde. İHD yaptığı açıklamayla, 19 kadın tutsağın sürgün edileceğini duyurdu.

11 Mart Pazar günü hükümlü kadın tutsaklardan Aralarında Elif Vural Yaş'ın da bulunduğu 12 kişi İzmir Aliğa'ya, 7 kişi de Gebze Zindanına sevk edilecek.

İHD, sürgünlerin durdurulması çağrısı yaptı ve özellikle Aliğa Zindanına gönderilecek olan hükümlülerin yakınları, yoksul oldukları için İstanbul'dan İzmir'e çocuklarını ziyarete gitmelerinin imkansız olduğuna dikkat çekti.

Aliğa Zindanına sevk edilecek tutsaklar:

Elif Vural Yaş, Dilek Öz, Newroz Bozkurt, Sona Mengütay, Beyaz Yakut, Hazine Alçı, Hiyyem Akyol, Nibel Genç, Nurgül Doğan, Gamze Eroğlu, Gülay Efendioğlu, Lale... ,

Gebze Zindanına sevk edilecek tutsaklar:

Gazal Dülek, Leyla Yılmaz, Emine Kaçar, Gülay Çakmak, Münevver Aşçı, Nazire Ayata Civelek, Serpil Aslan Düzgün.

AMED'DE POLİSTEN KEYFİ UYGULAMA

29 Şubat günü, Dicle Üniversitesi Kampüsünde iki öğrenciyi durduran sivil polisler, öğrencilere kimlik sorgulama adı altında psikolojik şiddet uyguladı.

Olay, saat 12.30 sıralarında, kampüs içinde bölüm binalarına doğru giden iki öğrenciyi, sivil polisin durdurmasıyla başladı. İki kadın öğrenciyi durduran polis, onlardan kimlik istedi. Öğrenciler "Siz kimsiniz?" diye sorunca öfkelenen polislerden biri bayan öğrencilere hakaret etti. Öğrencilerin "Kimlik göstermeden kimlik göstermeyiz" şeklinde tavır koymasının ardından kimliklerini göstermek zorunda kalan iki sivil polis, daha sonra öğrencilerin kimliklerini aldı ve isimlerine bakıp, hiçbir şekildeGBT sorgulaması yapmadan geri verdi.

Kimlikleri öğrencilere fırlatırken ağza alınmayacak şekilde küfür eden polis, öğrencilerin "Yaka numaramı istiyoruz, vereceksin! Sen bize hakaret edemezsin!" sözlerinin ardından koşarak bir araca bindi. Orada kalan diğer polis de, "O arkadaş biraz sinirlidir" diyerek, sanki kendi yasaları onlara bu hakkı veriyormuş gibi konuşunca, öğrenciler de "Yasalar ona bu hakkı vermiyor, yaka numarasını istiyoruz" dedi. Koşarak uzaklaşan polisi kovalayan öğrenciler, üçüncü bir polisin devreye girmesi üzerine araca yetişemedi. 3. polis ise, öğrencilerle alay eder gibi, "Yetişebilirsiniz gidin yaka numarasını alın" dedi.

Olayı yaşayan iki bayan öğrenci, bu işin peşini bırakmayacaklarını, polisler hakkında suç duyurusunda bulunacaklarını söyledi ve ekledi "Normalde polisler birilerini kovalar. Bugünse biz onları kovalıyoruz. Kendi uygulamadıkları yasalarından mı korkuyorlar? Bu uygulama tamamen keyfidir. Şüpheli bir durum yoksa neden kimlik soruyorlar? Eğer şüpheli bir durum varsa nedenGBT kontrolü yapmıyorlar?" diye konuştu.

Amed/DÖB

YENİ SOĞUK SAVAŞ MI?

BM'de Suriye'nin işgaline kapı aralayacak bir tasarı, Rusya ve Çin'in vetosu ile engellendi. ABD önderliğindeki emperyalist-kapitalist sistemin hakimiyeti hiç bu denli darbe yememişti yakın zamanlarda. Bu açıdan, dünyadaki güçler dengesinin tersine çevrildiği tarihi bir döneme tanıklık ettiğimiz söylenebilir.

Geçen yıl bu zamanlar Libya'ya NATO saldırısının önünü açan karara izin veren Rusya ve Çin, sonradan muhatapları tarafından aldatıldıklarını öne sürerek, Libya'nın bombalanmasına homurdanarak tepki vermekle yetinmişlerdi. Geçen bir yıl içinde, köprünün altından çok sular aktı.

Her şeyden önce, Libya operasyonuyla Arap Baharı adı verilen devrim süreçlerinin önünün kesileceği sanılıyordu, olmadı. Arap halkları, devrimi çalan gerici-burjuva güçlere karşı ayaklanmalarını sürdürdüler. Halkların derin özlemleri, emperyalist planları çiğneyip geçti.

Geçen yıl bu zamanlar AB'nin içine düştüğü krizin atlatılabileceği umudu vardı; şimdi ise Avrupa açık açık Çin'in muazzam rezervlerinin yardıma koşması için bu ülkeye adeta yalvarıyor. Yine geçen yıl bu zamanlar devrim dalgalarının ABD kentlerini sarsacağına kimse ihtimal vermiyordu.

Sadece bir yıl içinde olanlar oldu, Rubikon geçildi ve emperyalist-kapitalist sistemin ne kendi içine düştüğü ekonomik krizi atlatmak için, ne de dünyayı kökünden sarsan devrim dalgalarını bastırabilmek için yeterli güce sahip olduğu anlaşıldı. Leninistlerin "Sıçramalı çöküş" dediği o tarihi düğüm noktası 2011'de geçildi. Bu dramatik güç değişimi sayesinde Çin ve Rusya kendi çıkarlarını korumak adına daha ileri adımlar atabilecek özgüveni kazandılar.

Şu "Soğuk Savaş" Dedikleri...

Peki ama bu dramatik güç değişimi, yeni bir soğuk savaşın başladığını mı gösteriyor? BM'deki Suriye oylamasından sonra sırayla kameralara patlıcan moru suratlarıyla poz veren ABD'li, Avrupalı dip-

lomatlar ve onların papağanları, hemen hemen aynı cümleleri kurdular: Rusya ve Çin'i soğuk savaş mantığıyla hareket etmekle suçladılar. Aslında bu bir itiraftı, bu iki ülkeye dış geçirmenin mümkün olmadığına dair bir itiraf. Yine de dünyayı yeni bir "soğuk savaş" beklemiyor.

Neydi kapitalist dünyanın "Soğuk Savaş" diye andığı tarihi dönem? 2. Paylaşım Savaşı'ndan sonra SSCB öncülüğünde sosyalist bir dünya kuruldu; Doğu Avrupa'da halk demokrasileri, Çin, Kore, Küba, Vietnam, yani neredeyse dünyanın üçte biri bu yeni kurulan dünyaya dâhil oldular. Emperyalizm için çok ciddi ölüm çanları duyuluyordu. İşte, iki düşman kampın birbirlerine karşı açıktan bir savaş ilan etmeden, ama ideolojik, diplomatik, ekonomik ve askeri planda neredeyse boğaz boğaza geldikleri o döneme Soğuk Savaş adı verildi. Adı soğuktu ama milyonların kanı döküldü, defalarca nükleer savaşın eşiğinden dönüldü. Dünya çapında süren sınıflar mücadelesinin en tepe noktasına yazılan ad oldu Soğuk Savaş.

70'lerde sosyalist sistem, emperyalizmin askeri tehditlerini kolaylıkla bertaraf edecek teknik gelişmeler yaşadı. Sovyetlerin korkutucu nükleer füzeleri, dünyanın her limanına sessizce yaklaşabilen nükleer denizaltılar sayesinde, dünyanın her tarafına yayılmış ABD askeri üslerinin kâbus dolu karşılığı oldu. Bunun üzerine ABD, Soğuk Savaşın sürekli tirmanan çizgisini yumuşatma ihtiyacı duydu. Buna "detant" (tansiyonu düşürme) adını verdiler, SSCB'nin korkutucu askeri gücünü bertaraf edebilmek için SALT-I ve SALT-II adı verilen silahsızlanma görüşmelerini başlattılar. Gerçek soğuk savaş, dışı dış bir sınıf mücadelesinin, birbirine zıt ve uzlaşmaz çizgiler barındıran sosyalizm ve kapitalizm çatışmasının, diplomasideki adıydı. Emperyalizm, her alanda yaşadığı gerilemeyi bertaraf edebilmek için, sürekli keskinleşen bu sınıf savaşımını, insan hakları, silahsızlanma" kavramları ile köreltmeye girişince, Soğuk Savaşın da sonunu ilan ettiler.

Rusya Ve Çin'in Derdi

Peki, ama şimdi, Çin ve Rusya'nın, emperyalist sistemle uzlaşmaz çelişkilerle sahip, proleter bir dünyayı temsil ettikleri iddia edilebilir mi? Elbette hayır! Bugünlerde pek çok kişi, Suriye'nin hem Rusya, hem de Çin için ne denli vazgeçilmez bir müttefik ülke olduğunu kanıtlamaya çalışıyor. Oysa her iki ülke de, derin ideolojik ilkeler ve uzlaşmaz çelişkiler temelinde değil, oldukça pragmatik ve ikame edilebilir çıkarlar temelinde Suriye'ye kol kanat geriyorlar.

Rusya'da bugünlerde Putin, hem kommünist partiler hem de halkın sosyalizm özlemlerini sömüren burjuva tipten muhalefetle kuşatılmış durumda. Yakın bir zamanda yapılacak olan başkanlık seçimlerinde Putin'in en büyük kozu, Rusya'nın halen daha, büyük bir dünya gücü olduğunu kanıtlamak. ABD'nin çıkarlarına çomak sokabilme mahareti, eski Sovyet topraklarında büyük bir prestij kaynağı. Bu nedenle Putin Rusya'sının, başkanlık seçimlerini atlattıktan sonra Suriye konusunda emperyalistlerle pazarlık masasına oturması şaşkınlıkla karşılanmamalı.

Çin'deki ÇKP de benzer sorunlarla boğuşuyor. ÇKP'nin derdi, dünyada sosyalizm bayrağını yükseltmek değil, ticari çıkarları garantiye almak. Her yıl milyonlarca işçi ve köylünün protesto eylemlerine yol açan dev hoşnutsuzluğu ÇKP, içeride devrim nostalgisini canlandırarak, dışarıda da pragmatik adımlarla ticari ilişkileri büyüterek gidermek peşinde. Her iki ülkenin uluslararası alanda attıkları adımlar, ABD öncülüğündeki emperyalist çıkarları kısıtlıyor olsa da, burjuva dünyanın iç çelişkilerini yansıtan, son tahlilde uzlaşabilir çıkarlara hizmet ediyor.

Dikiş Tutmayan Stratejik Boşluklar

Bu açıdan Suriye meselesi, bir soğuk savaş başlangıcı değil, fakat uluslararası güçler değişiminin bir aynası durumuna geldi. Emekçilerin kıtalara yayılan ayaklanmaları, devrimci zaferleri ve hızla sertleşen proleter mücadeleler eşliğinde

yürüyen dünya devrimi, emperyalist-kapitalist dünyada bir türlü doldurulamayan stratejik boşluklar yarattı.

ABD, on yıllardır, işgal edebilmek için binbir türlü tertibe giriştiği Suriye'ye karşı, bugünlerde beklenmedik ölçülerde "ilgisiz" kalıyor. Saddam'ın Irak'ına saldırı için BM kararlarını hiçe sayacak kadar kendine güvenen ABD gitti, yerine, Suriye müdahalesinin binbir türlü engel ve açmazını sıralayan "mızımız" bir ABD geldi. Rus Dışişleri Bakanı Lavrov, Clinton'un telefonlarına cevap verme gereği bile duymuyor artık.

ABD'nin sistemi saldırganca himaye etme politikasındaki muazzam boşluğu bir süredir Fransa doldurmaya çalışıyor. Yan-kilerden sonra, emperyalist dünyanın askeri-teknik kapasitesi en gelişkin ülkesi Fransa; yine de Libya bombardımanı sırasında, uçaktan atılan lazer güdümlü bombaları tükenince, ABD'den yardım istediler. Kaddafi'nin pek zavallı ordusuyla karşılaştırıldığında, çok daha üstün hava savunma gücüne sahip Suriye ordusu karşısında, ABD'nin yarattığı stratejik boşluğu dolduramayacağı şimdiden kesin olsa da, Fransa, şimdilerde BM'yi bypass ederek, "Suriye'nin Dostları" adı altında ne olduğu belirsiz ittifaklarla kazan kaynatıyor.

Fransa'nın bu girişimleri en çok Türkiye'yi ürküttü. Çünkü Sarkozy, Ortadoğu denklemine Türk hükümetini dışarıda bırakma gayreti içinde; Ocak ayında gündeme oturan Soykırım İnkâr Yasası bu amaçlarla tartışmaya açılmıştı. Sarkozy'nin bu adımlarını gören Davutoğlu, alelacele soluğu Washington'da aldı. Tek amacı, Fransa'nın başlattığı girişime Türkiye'nin dâhil edilmesiydi. Özgür Suriye Ordusu'nun ne denli etkin olduğunu kanıtlamak için şemsiye üzerinde papaz açıldı ama ABD, Türkiye'den gelen bu "baskıları", abartılı bir diplomatik ilgi kanalında boğmasını bildi. Gerçek şu ki, emperyalist-kapitalist dünyada yaşanan stratejik boşlukları dolduracağını sanan Türkiye, aslında bir uçurumdan aşağıya atıldığının farkına vardı.

NOT: Makele, 19 Şubat 2012 tarihinde, Rusya'daki seçimlerden önce yazılmıştır.

AÇLIK GREVİNDE...

25 Şubat Cumartesi günü saat 13.00'te BDP İzmir İl Örgütü, Kadifekale'de Rahşan Demirel'in kendini yaktığı yerde "Savaş Değil Barış Tecrit Değil Özgürlük İçin Açlık Grevindeyiz/BDP İzmir İl Örgütü" pankartı ile çadır açmak istemiş, polis ise engel olmuştu. Kadifekale'de çadır açılmadığı için BDP İl başkanlığında 48 saat dönüşümlü açlık grevine geçildi. 27 Şubat Pazartesi günü itibari ile "Tecritin Kaldırılmasını Değil Önder Apo'nun Özgürlüğünü İstiyoruz" şiarıyla açlık grevleri başlamıştı.

Açlık grevinin 5. gününde 2 Mart Cuma günü Mücadele Birliği Platformu olarak Kürt Halkına destek olmak için onları ziyaret ettik.

Mücadele Birliği Platformu adına yaptığımız konuşmada "Bizler Denizlerin idam sehpalarında attığı 'Yaşasın Kürt-Türk Halklarının Birlikte Mücadelesi' sloganını kendimize rehber edinerek devrim mücadelemizi Türkiye ve Kürdistan topraklarında sürdürüyoruz... Devrim ve özgürlük mücadelesinde Türkiye işçi sınıfı ancak ezilen Kürt ulusu özgürleşince kelimenin gerçek anlamında özgür olacak. 1 Mayıs'ta Newrozlarda ve yaşamın her alanında haykırdığımız gibi Denizlerden Mazlumlara Yaşasın Kürt-Türk Halklarının Mücadele Birliği" denildi.

Mücadele Birliği Platformu adına yapılan konuşmanın ardından anadil üzerine, ezilen ulusların kendi kaderini tayin hakkı üzerine, zindanlar üzerine ve halkların mücadele birliği üzerine sohbetler edildi. Daha sonra da 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü dolayısıyla Sema Yüce nezdinde tüm emekçi kadınlar ve özgürlük mücadelesinde ölümsüzleşenler anısına türküler marşlar söylendi. Saat 23.00 civarında ziyaretimiz sona erdi.

Mücadele Birliği/İzmir

HAYATIMIZI HIÇE SAYAN BU KAPİTALİST SİSTEMİ YIKALIM

Üzerinde yaşadığımız topraklarda gün geçmiyor ki, bir işçinin ölüm haberini almayalım. En ağır şartlar altında, hiçbir güvenceleri olmadan çalışmaya zorlanan işçiler, evlerine bir lokma ekmek götürebilmek için yaşamlarından oluyorlar. "İş kazaları", "patlama", "yangın", "işçi sağlığının bozulması" vb sonucu ölen, gerçekte kapitalist sistem tarafından katledilen insanların haddi hesabı yok.

Bizzat devlet eliyle yaygınlaştırılan taşeron sistemi ile işçilere tam bir cehennem hayatı dayatılıyor. İşçiler her gün ölüme, iş kazalarına, sakat kalmaya mahkum ediliyor. Kapitalist sistemde emekçilerin hayatının bir kum tanesi, bir çöp kadar değeri yok. Her şeye kar-zarar ölçüleriyle bakan bu aşağılık sistemde sermaye sahipleri, maliyeti düşürme adına işçi ve emekçileri sefalet koşullarında yaşamaya mahkum eder.

11 Mart günü Esenyurt'taki Marmara Park Alışveriş Merkezi'nin inşaatında çalışan işçilerin 11'i, kaldıkları çadırda çıkan bir yangın sonucu yanarak hayatlarını kaybettiler. 200 işçinin kaldığı 3 çadırdan birinde çıkan yangın, bir çok işçinin de yaralanmasına yol açtı.

İşte kapitalist sistem budur! Bir yanda işçilerin emekleriyle yükselen gökdelenler, bir yanda bu karda kışta naylon çadırlarda kalmaya zorlanmış işçiler. Bir yanda sermaye sahiplerinin, müteahhitlerin biriken servet dağları, şaşaalı yaşamları, bir yanda her şeyi yaratan, vareden işçi ve emekçilerin dağ gibi birikmiş sefaletleri.

Bu aşağılık kapitalist sisteme son veremedikçe, yanan bu 11 işçi ne ilk, ne de son olacaklar. Ancak bir devrim, bu aşağılık kapitalist sisteme, işçi ve emekçilerin sefaletine son verebilir. Onların güvenli ve sağlıklı çalışma koşullarına ulaşmasını sağlayabilir.

Artık kendimize sefalet, sermayedarlara sefahat üretmeyelim. İnsanca yaşamak, insanca gülmek, insan kalmak için bu aşağılık kapitalist sistemi yıkalım.

Kapitalizmin katliamlarına son vermek için örgütlenelim, savaşalım.

Mücadele Birliği Platformu

ADLARI ONUR ADLARI ÖZGÜRLÜK

Necati Vardar, Seyit Konuk, İ.Ethem Coşkun... Adları onur, adları özgürlük... 13 Mart 1982'de üç işçi önder İzmir Buca Cezaevinde idam edildi.

Onlar, tekelci kapitalizmin oluk oluk kan içtiği Türkiye ve Kürdistan şehirlerinde onlarca insanımızın kurşuna dizildiği, faşizmin darağaçlarında üçer, beşer halklarımızın en yiğit evlatlarını katlettiği yıllarda faşizme meydan okumanın, taviz tanımazlığın, diz çökmezliğin, boyun eğmezliğin, kısaca komünist bilincin, inancın baş eğme-

yen savaşçılarıydılar. 13 Mart savaşçıları, yalnız büyük, coşkulu dönemlerin değil, ağır yenilgi yıllarının da yılmayan savaşçıları olduğunu gösterdiler.

11 Mart Pazar günü "Denizlerden Seyitlere İdamlar Bizi Yıldırılmaz" adıyla gerçekleştireceğimiz mitingimizin çalışmalarına yoğunluk katarak devam ediyoruz. 3 Mart cumartesi günü megafonlarımız, önlüklerimiz, bildirilerimiz, afişlerimiz ve "adları onurumuz olan" 13 Mart Savaşçıları'nın şiarıyla çıktık Güzeltepe emekçi semtine. Güzeltepe emekçi semti '80 darbesi öncesi ve Tarih olayları sırasında polisin giremediği, halkın örgütlü bir şekilde, bir bütün olarak hareket ettiği devrimci semtlerden biriydi. Bağrında tohumu taze tutan bu semtte sesli ajitasyonlarla dikkatleri üzerimize çekip yoğun bir bildiri dağıtımını gerçekleştirdik. Bunların yanında ev ev gezerek insanlarla sohbet edip mitinge çağrı yapıp Mücadele Birliği dergisinin de dağıtımını gerçekleştirdik.

4 Mart Pazar günü ise yine '80 öncesi ve sonrası büyük kalkışmaları yaşayan emekçi semtlerinden biri olan Yamanlardaydık. Kalabalık katıldığımız mahalle çalışmasına ilgi yoğundu. Ev ev gezerek mitingimizi insanlara birebir anlatmanın yanında Pazar yerlerinde, ana caddelerde ve merkezi noktalarda sesli ajitasyonlar gerçekleştirerek sesimizi her tarafa yaymaya çalıştık. Yoğun bir bildiri dağıtımının yanında Mücadele Birliği dergisinin de dağıtımını gerçekleştirdik. Mahallede afiş çalışması sırasında iki defa polis engeliyle karşılaşsak da çalışmalarımızı aksattırmadan devam ettirdik. Toplu bir şekilde katıldığımız mahalle çalışması akşam 19.00'a doğru son bulurken birkaçımız ise mahallede kalıp ev ziyaretleri gerçekleştirdi.

Çalışmalarımız bütün bir güne yayılırken sabah saatlerinde de aktarma merkezleri ve işçi servislerinin kalkış noktalarında yoğun bildiri dağıtımları da gerçekleştiriyoruz.

"Proleterya verdi üç yiğidini..." bayraklarını biz devraldık ve 11 Mart Pazar günü gerçekleştireceğimiz anma mitingi özneline bu bayrağı yükseğe, en yükseğe taşıyacağız.

Adları Onur, Adları Özgürlük olan 13 Mart Savaşçıları Onurumuzdur.

Mücadele Birliği / İzmir

İDAMLARLA YILDIRAMADINIZ BASKI VE GÖZALTILARLA YILDIRAMAYACAKSINIZ

12 Eylül'de idam edilen ilk işçiler olan "13 Mart Savaşçıları" Seyit Konuk, Necati Vardar ve İbrahim Ethem Coşkun'u anmak üzere İzmir'de düzenlenecek mitinginin İstanbul Alibeyköy'de afişlerini yapan iki kişi gözaltına alındı ve darp edildi.

11 Mart günü Bornova Meydanı'nda yapılacak olan "Denizlerden Seyitlere İdamlar Bizi Yıldırılmaz" mitingine katılmak için Gazi Mahallesi'nden de araç kaldırmak için afiş çalışmaları yapan Emeğin Dünyası gazetesi muhabiri Mesut Paksoy ve Devrimci Öğrenci Birliği'nden lise öğrencisi Özgür Yıldırım, sabah saatlerinde Anadolu Lisesi civarında afiş yapıştırırken gözaltına alınarak polis karakoluna götürüldüler.

İlerleyen saatlerde avukatları Sevinç Sarıkaya ile görüşen M.Paksoy ve Ö.Yıldırım, yaşadıklarını anlattılar. Afiş yaptıkları sırada sivil giyimli üç kişinin yanlarına geldiğini ve direk "arabaya binin" demeleri üzerine, soranların kimliklerini görmek istemelerine rağmen gösterilmeden yaka paça gri renk bir arabaya bindirildiklerini anlatan gençler, Alibeyköy Polis Karakolu'na getirilip avukat görüş odasında sivil giyimli 5 kişinin saldırısına uğradıklarını; bu 4 kişinin kendilerini tekme tokat dövdüklerini, boğazlarını sıkıp başlarını duvara vurduklarını ayrıntılarıyla avukatlarına anlattılar. Birkaç saat sonra ısrarları üzerine hastaneye sağlık kontrolüne götürülen iki gence sadece o alana afiş yapmanın yasak olduğu söylenmiş.

Gençler adına cumhuriyet başsavcılığına suç duyurusunda bulunan avukat Sevinç Sarıkaya, müvekkillerinin darp ve tehdit edildiği, baştan savma sağlık muayenesinden geçirildiğini ve müvekkillerinde morluklar ve ağrılar olduğunu da belirterek soruşturma açılmasını ve tam teşekküllü hastanede muayene edilmelerini talep etti. □

ADLARI ONUR ADLARI ÖZGÜRLÜK

13 Mart'ı Unutmadık Unutturmayacağız

Denizlerden Seyitlere

MİTING

11 MART PAZAR
15.00
Bornova Meydanı
İZMİR

TOPLANMA YERİ
Bornova Şehir Stadyumu
13.30

0232 445 56 26
0212 419 68 51

www.emegindunyasi.info
www.facebook.com/denizlerseneyitlere

YAŞASIN DÜNYA EMEKÇİ KADINLAR GÜNÜ

8 MART'A GELİRKEN

Emekçi Kadınlar olarak, 2012 8 Mart'ına yoğun bir hazırlık süreciyle girdik. Afiş yapma, bildiri dağıtımları, ev ziyaretleri, film gösterimleri, etkinlik gibi çok sayıda araç kullanarak hem 8 Mart Emekçi Kadınlar Günü'nün ne olduğunu anlattık insanlara, hem de 8 Mart günü yapacağımız eylem ve yürüyüşlere davet ettik emekçileri.

İstanbul:

1 Mart Perşembe günü Gazi Mahallesi'nde kurulan pazar yerine giden kadınlar, EKA önlüklerini giyerek bildiri dağıttılar ve tüm kadınları 8 Mart eylemine davet ettiler. 8 Mart günü Taksim'de Tünel Meydanı'ndan Taksim Meydanı'na yapacakları yürüyüş için Şair Abay Lisesi önünden saat 17.00'de araç kaldıracaklarını duyuran Emekçi Kadınlar, pazar esnafı ile de konuşarak aileleri ile birlikte eyleme davet ettiler.

4 Mart Pazar günü de yine Gazi Mahallesi'nde yürüyüşe çağrı ve araç kalkış noktasını belirten afişlerini yapıp bildiri dağıttılar.

Aynı gün Gazi Mahallesi'nde, 12 Eylül'e ve idamlara karşı İzmir'de yapılacak olan 13 Mart Savaşçıları ile ilgili mitinge çağrı yapmak için afiş asan Devrimci İşçi Komiteleri'nin afişlerinin Şair Abay Lisesi civarında kimliği belirsiz kişilerce yırtılmasını protesto için ajitasyon çalışması yapıp mitinge davet bildirimleri dağıtacak olan Devrimci İşçi Komiteleri'ne destek olmak için çalışmalarını ortaklaştırdılar. Emekçi Kadınlar, Devrimci İşçi Komiteleri ile birlikte afişlerini yapıştırdı, bildirimlerini, ajitasyonlarını, çağrılarını ortak yaptılar.

Gazi halkını, 8 Mart Emekçi Kadın Yürüyüşü'ne ve 11 Mart'ta yapılacak olan "Denizlerden Seyitlere İdamlar Bizi Yıldırılmaz" mitingine çağrı ortaklaşa dayanışma içinde yapıldı.

Emekçi Kadınlar, aynı gün Sarıgazi'de de stand açıp bildiri dağıtarak Sarıgazili emekçi kadınları eyleme davet ettiler.

Ankara:

3 Mart günü saat 14.30'da EKA, Mart Kültür Evi'nde bir 8 Mart etkinliği gerçekleştirdi. Etkinlik 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'ne çağrı niteliğinde bir konuşmayla başladı, konuşmanın ardından kadının özgürlük mücadelesinde, devrim ve sosyalizm kavgasında ölümsüzleşen tüm savaşçıları anısına saygı duruşuyla devam etti.

Ardından Emekçi Kadınlar, 8 Mart'ın tarihsel süreci ve kadın sorunu üzerine bir sunum yaptı. Sunumun ardından etkinlik komi-

tesinden iki arkadaş bir türkünün mizansenini yaptı ve etkinlik 6 dilde söylenen kadın şarkılarıyla devam etti.

Çekilen hallerin, edilen sohbetlerin ardından EKA'nın 8 Mart günü saat 17.30'da Konur Sokak'ta toplanıp Yüksel Caddesi'ne yapacağı yürüyüşe ve basın açıklamasına çağrıyla etkinlik sona erdi.

Adana:

Adana'da 8 Mart Perşembe günü yapılacak basın açıklamasına hazırlık olarak dostlarımız, arkadaşlarımız ve yoldaşlarımızla bir sabah kahvaltısı ve Kelebekler Zamanı'nda filminin gösterimini yaptık.

4 Mart Pazar günü saat 10.30'da dostlarımız gelmeye başladı. Dostlarımızın paylaşmak için getirdikleriyle güzel bir kahvaltı sofrası oluşturduk. Sıcak çaylar eşliğinde kahvaltımızı yaptık. Ardından toplumda kadının yeri ve kadın sorunları üzerine sohbetler edildi. Bir kadın yoldaşımız ilkel toplumdaki kapitalist topluma kadar kadının tarihsel sürecine değindi. Günümüzde yaşanan kadın cinayetlerinden, kadına yönelik şiddetten ve ailede kadına biçilen misyondan söz edildi. Kadının toplum tarafından bastırılmış olmasına rağmen mücadeleci ve direngen bir kimlik taşıdığını ve bunun üzerinden Kürt analarının mücadelede edindiği rolü anlattı. Dostlarımızın da anlatımları ve yaşadıkları sorunlardan verdikleri örneklerle sohbetin verimliliği arttı. Sonuç olarak devrim mücadelesinde kadının önemli bir rol aldığına ve bu mücadele adına bilinçlenmek ve örgütlenmek gerektiğine değindik. Yapacağımız basın açıklamasına çağrının ardından film gösterimine geçtik.

Kelebekler Zamanında

Dominik Cumhuriyeti'nde 1960 yıllarında Trujillo diktatörlüğüne karşı Mirabel kardeşlerin verdiği mücadeleyi anlatan güzel bir film.. Trujillo bir okul etkinliğinde kardeşler arasından Minerva'ya göz diker. Yıllar sonra ailesi ile birlikte onu bir partiye davet eder ve dans sırasında onu elle taciz eder Minerva dayanamayıp tokat atar. Bunun üzerine diktatör babasını hapseder ve işkenceden geçirir. Hem babasını geri alabilmek hem de hukuk fakültesine girebilmek için (o dönemlerde kadınların hukuk okuması yasaktır) diktatörle kumar oynar ve kazanır. Hukuk fakültesinde onu komünist düşüncelerle tanıştıran Lio'nun öldürüldüğü haberini okur ve sonrasında onun bir arkadaşı ile tanışır ve böylelikle partiye bağ kurmuş olur. O dönemde sarsıntılar yaşayan parti Minerva'nın gelişimiyle yeniden güçlenir. Lio'nun ona kelebek diye seslenmesinden kaynaklı Minerva'nın kod adı kelebek olur. Bir süre sonra Minerva'nın kız kardeşleri de ona katılır. Bir silah sevkıyatında yakalandıktan sonra yoğun bir işkenceden geçerler. Diktatörün talimatı üzerine serbest

birakılırlar. Yalnız halen eşleri içeridedir. Onları görebilmek için yenden diktatörle diyaloga girmek zorunda kalırlar. Ve eşlerini görmeye giderler. Dönüş yolunda askerler tarafından önleri kesilir ve ıssız bir yere götürülür orada döve döve katledilirler... Kelebeklerin ölümünden 6 ay sonra diktatörlük yıkılır. Kelebeklerin ölümü üzerine 1960'tan bu güne, 25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Dayanışma Günü kabul edilir.

Filmten sonra film üzerine sohbetler ettik. Minerva'nın babasının ölümünden sonra diktatöre beslediği bireysel tepki ile mücadeleye başlamasına, daha sonra bunun toplumsal tepkiye dönüştüğüne dikkat çektik. Anne olan Minerva'nın çocuklarını bırakıp mücadeleye daha sıkı ellerle bağlanmasının güzel bir örnek olduğunu söyledik. Diktatörün bir genç kıza göz dikmesi sonucu başlayan olay örgüsü üzerinden kadının toplumda cinsel bir meta olarak görüldüğünden bahsettik. Filmin değerlendirmesinden sonra 8 Mart Perşembe günü tekrar görüşmek üzere dostlarımızla veda laştık.

Antep:

Ve işte yeni bir gün daha biz emekçi kadınlar için. 8 Mart'a çok az bir süre kaldı. 8 Mart'a hazırlık aşamasında şu ana kadar yaptıklarımızı bir gözden geçiriyoruz: film gösterimleri, kadın söyleşileri...

Adım adım 8 Mart'a doğru gelirken artık geniş kitlelere hitap edebilme ve bugünün anlam ve önemi üzerine bilgilendirme, emekçi kadınları eyleme katmak için bildiri, broşür dağıtımı, afiş çalışmalarına başladık. Düztepe, Yukarıbayır, Üniversite, Karagöz Caddesinde yaptığımız bildiri dağıtımları insanların büyük ilgisini topluyordu. Özellikle mahallelerde kadınlar evlerine davet ediyor ve hoş sohbetler yapıyorduk. Tabi bu sohbetler arasında en temel konu "Kadın" oluyordu. 8 Mart günü yapılacak olan basın açıklamasının saat 17.30'da olduğu için evden çıkma konusunda sorun yaşadıkları, yemek ve çocuklarla ilgilenmeleri gerektiği, eşinin eve geldiğinde kendisini evde bulamamasının sorun yaratacağı gibi sorunlar nedeniyle, böylesi bir eylemde yer almak istemelerine rağmen gelmelerinin zor olacağını söyleyenler de oluyordu. Yani bu dört duvar arasına sıkıştırılıp kaldıklarını dile getiriyorlardı.

Böylesi sohbetlerden biz Emekçi Kadınlar da, kadınların sistem tarafından tamamen kilitlenip kaldığını görüyorduk. Ancak şunu da görüyorduk ki kurtuluşa giden yol, ilk önce bulunduğu durumun farkına varılmasından geçer. Emekçi kadınlar da buldukları ve hapsedildikleri durumun farkında ve bu durumdan asla memnun değillerdi.

Tabi 8 Mart'tan haberi olmayan ve 8 Mart'ı kadınlara hediye alınarak sevindirildikleri Dünya Kadınlar Günü olarak biliyorlardı. Biz onlara 8 Mart'ın Dünya Emekçi Kadınlar günü olduğunu ve anlamını anlattığımız zaman, kendilerine ait böylesi bir günün olması bir yandan onları mutlu ederken bir yandan da onları öfkeliyor ve kadın olarak hem sokaklarda hem de işyerlerinde yaşadıkları zorluklardan bahsediyorlardı.

Afiş çalışmalarını da yine emekçi halklarımızın yoğunluklu olarak gelip geçtikleri merkezi alanlara ve mahallelere yaparken, bir taraftan da çevremizdeki emekçi kadın arkadaşlarımıza çağrılar yaparak 8 Mart'a geldik.

Emekçi Kadınlar (EKA)

8 MART KIZILDIR KIZIL KALACAK

8 Mart günü tüm Emekçi Kadınlar (EKA) pek çok ilde sokakta ve eylemde idi.

İstanbul:

"Bugün 8 Mart, yine sokaktayız, yine kavgaadayız" diyerek pek çok ilde olduğu gibi, İstanbul'da da Taksim'de sokaktaydı Emekçi Kadınlar.

Akşam saat 18.00'den itibaren Taksim'de Tünel Meydanı'nda toplanmaya başlayan EKA'lı kadınlar ve mücadelelerinde onları yalnız bırakmayan erkek yoldaşları ajitasyonlar yaparak tüm emekçi kadınları ve erkekleri 8 Mart yürüyüşüne davet etti. Saatler 19.00'a gelirken "Yaşasın 8 Mart Emekçi Kadınların Kapitalizme Karşı Savaş Günü" pankartını açarak sloganlarını atmaya başladı Emekçi Kadınlar. "Kadın Olmadan Devrim Olmaz Devrim Olmadan Kadın Kurtulmaz" sloganları atarak, bir taraftan da bu günün evlerinde rahat oturan kadınların değil, okulda, fabrikada, hastanede, tarlada, evde çalışan emekçi kadınların günü olduğu konuşmalarla vurgulandı.

Geçici Devrim Hükümeti'nin olmazsa olmaz 3 maddesi de Emekçi Kadınların ellerindeki dövizlerden yükseliyordu: "Bütün İktidar Emegün Olacak, Ulusların Kendi Kaderini Tayin Hakkı ve Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük". Emekçi Kadınlar taleplerini sadece kadınlar için değil, toplumun tüm emekçi katmanları için, sosyalizm için haykırıyordu. Bunu da ellerindeki kızıl bayraklar, önlükler ve kızıl bereleriyle, enternasyonal kadın önderlerin resimleriyle vurguladılar.

İstiklal Caddesi boyunca "Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü", "Kadın Erkek Elele Yürüyoruz Devrim", "Cinsel Ulusal Sınıfsal Sömürüye Son", "Yaşasın Kürt Türk Halklarının Mücadele Birliği", "Biji Heşt Adar", "Emekçi Kadınlar Devrimle Özgürleşecek" ve "Kadınlar Yürüyor Devrim Büyüyor" sloganları haykırıldı. Ve ölümsüzleşen kadınların isimleri anılarak "Yaşıyor" denildi. Yol boyunca içlerinde özellikle Arap kadınlarının da olduğu çok sayıda kadın ve erkeğin ilgi gösterdiği eylem, yağmura rağmen giderek kalabalıklaştı.

Emekçi Kadınlar

Saatler 20.00'e gelirken Meydana ulaşıldığında basın açıklamasını Emekçi Kadınlardan Kürt bir ana okudu. "Başta zindanlardaki kadın tutsaklar ve savaştan Kürt kadınları olmak üzere, tüm emek ve özgürlük mücadelesinde her biri ayrı destan yaratan emekçi kadınları selamlıyoruz. New Yorklu dokuma işçisi kadınlardan Tekel eylemcisi işçi kadınlara, Kampana Deri işçisi kadınlardan Savranoğlu'ndaki eylemci işçi kadınlara, Hey Tekstil'deki kadınlardan Billur Tuz'daki eylemci işçi kadınlara kadar bu mücadele bizim de omuzlarımızda yükseliyor, ve birlikte büyütilen bu onurlu kavgayı selamlıyoruz" diyen Emekçi Kadınların açıklaması, her yaştan EKA'lı kadınların sloganlarıyla sık sık kesildi.

Emekçi Kadınlar basın açıklamalarını "Tüm dünyada ve bu topraklarda işçiler ve emekçiler topyekün başkaldırı halinde, eylem halinde. Her gün, her saat yeni bir eylem, yeni bir direniş, yeni bir ayaklanma duyuyoruz. Latinlerden, Avrupa'ya, Ortadoğu'dan Afrika'ya Amerika'ya kadar her yerde öğrenciler, işçiler, işsizler, köylüler eylemde... Bu eylemlerde, ayaklanmalarda biz kadınlar da varız ve devrimi büyütüyoruz. İçinde bulunduğumuz Yeni Evre, emeğin iktidarıyla taçlanacaktır. Emekçiler devrimleri yaratmaya devam edecek, Dünya Emeğin Olacak!

Biz emekçi, yoksul kadınlara sömürüyü, işkenceyi, şiddeti reva gören, ve her gün bunları yeniden yeniden üretenin kapitalist sistem olduğunu biliyoruz ve artık diyoruz ki, kapitalizmi yıkmaktan başka çaremiz yok. Tüm emekçi, yoksul, işçi kadınlarımızı kavgayı yükseltmeye, kapitalizmi yıkmaya çağırıyoruz. Gelin özgürlüğümüz için mücadele edelim, bize zincirler takan kapitalizmi yok ederek, özgürlüğümüzü sağlayacak olan emeğin iktidarını kuralım. Emekçi Kadın komitelerinde örgütlenerek gücümüzü ortaya koyalım" diyerek bitirdiler.

Yürüyüş başlamadan önce marşlarıyla Emekçi Kadınlara coşku katan Grup Emeğe Ezgi, Meydanda da Çav Bella Marşı ile eyleme destek oldular. Emekçi Kadın Yürüyüşü, başladığı aynı coşkuyla "Şan Olsun 8 Mart'ı Yaratan Ve Yaşatanlara! Şan Olsun Sosyalizm İçin Dövüşerek Ölümsüzleşen Savaşçılara!" diye haykırarak sona erdi.

Adana:

"Yürüyoruz yürüyoruz, yan yana, güzel günler adına / Kadınlık, insanlık, insanlığı ayağa kaldırıyoruz / Paydos bundan böyle köleliğe, aylaklığa / Herkes çalışsın, bölüşülsün kardeşçe, yaşamın sundukları / İşte bunun için yükseliyor / yüreklerimizden / Bu ekmeğe ve gül türkülerini / Ve yineliyoruz hep bir ağızdan / 'Ekmek ve gül! Ekmek ve gül!'"

Yine kızıl bir günde devrim şiarını haykırmaya çıktık sokaklara.. Yüzyıllardan beri kadın hor görülme, şiddete maruz kalmakta, öldürülmekte, sömürülmekte, ucuz iş gücü olarak kullanılmaktadır. Bunları teşhir etmek ve devrim ile özgürleşebileceğimizi haykırmak için Emekçi Kadınlar olarak bir basın açıklaması düzenledik.

Basın açıklamamız 17.30'da İnönü Parkı'nda başladı. "Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlarının Kapitalizme Karşı Savaş Günü" yazılı pankart ve devrimci önderlerimizin fotoğraflarının, "Kadın Olmadan Devrim Olmaz Devrim Olmadan Kadın Kurtulmaz", "Emekçi Kadınlar Devrimle Özgürleşecek" sloganlarının olduğu dövizler taşıdık.

Hep bir ağızdan "Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü", "8 Mart Kızıldır Kızıl Kalacak", "Yaşasın 8 Mart Yaşasın Mücadelemiz", "Jin Jiyan Azadi", "Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük" sloganlarını haykırdık. Basın açıklamamız Claralardan

Rosalara, Semalardan Zilanlara, Aysunlardan Sibellere sosyalizm mücadelesinde ölümsüzleşenlerin nezdinde saygı duruşu ile başladı. Ve Nazım Hikmet'in Kadınlarımız şiiri ile James Oppenheim'in Ekmek ve Gül şiiri okundu.

Kürt analarının mücadelesi, zindanlar sorunu, kadın cinayetleri, kadına yönelik şiddet ve kadın emeğinin sömürülmesine değinen basın açıklamamızda, "Çalışıyoruz, üretiyoruz. Evde, okulda, fabrikada, hastanede, tarlada, sokakta... Yaşamı yoğuruyoruz yeniden ellerimizde... İşçiyiz, emekçiyiz, anayız, kadınız, çocuğuz... Daha iyi, daha güzel bir yaşam düşünüyoruz. Ekmeğin yanına katık, katığın yanına da gül istiyoruz, daha iyi bir gelecek istiyoruz. Fabrikalarda çalışırken, makinalarda kollarımız kopuyor, tacize uğruyoruz, ilk önce biz işten atılıyor, ve ucuz işgücü olarak kullanılıyor. Haklarımızı almak için, kopan kollarımızın hesabını sormak için buradayız, sokaktayız. Biz emekçi, yoksul kadınlara sömürüyü, işkenceyi, şiddeti reva gören, ve her gün bunları yeniden yeniden üretenin kapitalist sistem olduğunu biliyoruz ve artık diyoruz ki, kapitalizmi yıkmaktan başka çaremiz yok. Tüm emekçi, yoksul, işçi kadınlarımızı kavgayı yükseltmeye, kapitalizmi yıkmaya çağırıyoruz. Gelin özgürlüğümüz için mücadele edelim, bize zincirler takan kapitalizmi yok ederek, özgürlüğümüzü sağlayacak olan emeğin iktidarını kuralım. Emekçi Kadın komitelerinde örgütlenerek gücümüzü ortaya koyalım" ifadeleri yer aldı.

Basın metninin okunmasının ardından eylemimizi sonlandırdık.

İzmir:

"Kadın; sefaletini herkesten habersiz, dört duvarıyla paylaşan gururdur / Kadın; sırtında bebese, soğuğa ve yorgunluğa inat, sürüsünün önünde durabilen kavgadır / Kadın; susturulmuş diliyle söylenecek ağıttır / Kadın; yayla kokulu teni, kınalı eliyle sırtında biten dayaktır / Kadınlar, kadınlar bizim kadınlarımız / Anamız, kardeşimiz, yârimiz / Yaşamın yarısı nasıl bizimse kavganın yarısı da bizim / Yaşamı var eden işçi ellerin yanına eklenir kadın işçilerin elleri de."

Bugün 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü. Bugün yaşamı var eden emekçi kadınların kapitalizme karşı mücadele ve kavganın günü.

Bizler İzmir Emekçi Kadınlar(EKA) olarak bu kavganın günü eylem alanlarında kadın ve erkek işçilerle beraber geçirmeyi görev bilip koyulduk yola. Sloganlarımızın yanında tiyatro, müzik ve şiirlerimizi de yanımıza alarak, Menemen'de mücadelelerinin 200'lü günlerini aşan Savranoğlu Deri işçilerinin yanına gittik. EKA adına yaptığımız kısa konuşmanın ardından kızıl karanfillerimizi kadın

işçilere dağıttık.

Daha sonra tiyatromuzu sahneye müziğimizle devam ettik. Adana'dan aramıza katılan değerli bir dostumuzun okuduğu şiirle de programımızı orada sonlandırdık. Savranoğlu işçileri adına da kadın bir işçi söz alarak 8 Mart'ı yaratıcıları ve yine mücadelelerinin 50. gününü aşan Billur Tuz işçilerini selamladı. Bizler de deri işçilerinden aldığımız selamı Billur Tuz işçilerinin yanına taşımak ve oradaki kadın-erkek işçileri selamlamak üzere koyulduk yola.

Sloganlarımızla işçileri selamladıktan sonra orada da kısa bir konuşma yapıp karanfillerimizi kadın işçilere dağıttık. Savranoğlu Deri işçilerinin selamlarını ilettikten sonra sözü tiyatromuza ve müzik dinletimize bıraktık. Ziyaretimizi şiirle sonlandırdık. Billur Tuz işçileri bizleri, "Yaşasın Sınıf Dayanışması" diyerek sloganlarla uğurladı.

Antep:

8 Mart Emekçi Kadınlar Günü için artık son hazırlıklarımızı yaptık ve saat 17.30'a doğru gelirken hepimiz basın açıklamasının olacağı yere Yeşilsu Parkı'na doğru yürümeye başladık. Alanda yanımıza emekçi kadın arkadaşlarımız ve her zaman mücadelemizde yanımızda olan erkek arkadaşlarımız gelmeye başladılar.

Alanda "Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlarının Kapitalizme Karşı Mücadele Günü, Emekçi Kadınlar (EKA)" pankartımızı ve dövizlerimizi açarak coşkulu ve gür bir sesle "Be Jin Şoreş Nabe", "Kadın Olmadan Devrim Olmaz, Devrim Olmadan Kadın Kurtulmaz", "8 Mart Kızıdır Kızıl Kalacak", "Kadın Erkek Elele Yürüyoruz Devrime", "Aysun'dan Sibel'e Yürüyoruz Devrime", "Emekçi Kadınlar Devrimle Özgürleşecek" sloganlarımızı haykır-

maya başladık. İş çıkışı saatine denk gelen eylemimizi izleyen insanlar basın açıklamasının sonuna kadar izlediler.

Özellikle meydana yaptığımız konuşmalar insanların yoğun

ilgisini uyandırdı. Ajitasyon konuşmaları ve sloganlarımızdan sonra bir öğrenci kadın arkadaşımız Baran Yengi'nin KADIN adlı şiirini okudu. Ardından okunan basın açıklamasına, emek ve özgürlük mücadelesinde yer alan tüm emekçi kadınlar selamlanarak başlandı. Kadınların evde, okulda, fabrikada, hastanede, tarlada, sokakta yaşadıkları sorunlara değinilerek, kadın cinayetlerine, ikinci cins muamelesine, ırkı, mezhebi, yüzünden ezilmeye ve sömürülmeye karşı mücadeleyi sirtladıklarını vurguladılar. Ve dünyada, bu topraklarda yaşanan devrimci hareketliliğe değinilerek bu hareketliliğin içerisinde ön saflarda kadınların yer aldığı ve devrimi büyüterek ilerlediğine vurgu yapıldı.

Kürt kadınlarının yürüttüğü özgürlük mücadelesinin altın çizildiği basın açıklaması son olarak emekçi kadınları özgürlükleri için mücadeleye çağrılarak bitirildi. Ardından bir kadın işçi arkadaşımız gitarıyla Fabrika Kızı parçasını söyledi. Daha sonrasında da bir erkek arkadaşımız emekçi kadınların ezilmişliğine emekçi ve yaşamdaki üretici yönüne değindi.

Basın açıklamamızı sloganlarımızla sonlandırdık. Daha sonra Ayışığı Sanat Merkezine doğru sloganlarımızla ve "Yaşasın Emekçi Kadınların Kapitalizme Karşı Savaş Günü" dövizlerimizle yürüyüş yaptık. Yürüyüş esnasında alkışlayan, meraklı ve sevinç dolu bakışlarıyla insanlardan olumlu tepkiler aldık.

Sanat merkezine vardığımızda sıcak çaylarımızla birlikte eylemle ilgili değerlendirmeler yapıldı. Yeni katılan emekçi kadın arkadaşlarımız eylemin niteliğinin çok yüksek olduğunu ve gerekli mesajların verildiğini ancak nicel olarak bir gelişim sağlandığında çok daha anlamlı ve daha fazla insana ulaşılabileceğini söylediler ve bunun içinde ellerinden gelen çabayı sergileyeceklerini kendilerinin de bir kadın olarak bu sorumluluğun altında olduğunu vurguladılar. Değerlendirmelerin sonunda da türkülerimiz ve halaylarımızla günü sona erdirdik.

Ankara:

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nde Emekçi Kadın Yürüyüşü Ankara'da Konur Sokak başında toplanarak başladı.

Emekçi kadınlar saat 17.30'dan itibaren toplanmaya başladılar ve hep birlikte türkülerini söyleyerek kadınları yürüyüşlerine davet ettiler. "Vardık, Varız, Varolacağız/Emekçi Kadınlar" pankartının arkasında kızıl fularlı kadınlar ve erkekler "Aysun, Sibel, Aynil Kavgamızda Yaşıyor!" sloganıyla saat 18.30'da yürüyüşü başlattı.

"Kadın Olmadan Devrim Olmaz, Devrim Olmadan Kadın Kurtulmaz", "Kadın Erkek Elele Yürüyoruz Devrime", "Biji Heşt Adar", "Yaşasın Kürt – Türk Kadınlarının Mücadele Birliği", "Jin Jiyan Azadi" gibi sloganların atıldığı yürüyüş, Yüksel Caddesi İnsan Hakları Anıtı'nda gelindiğinde sona erdi.

Bir süre daha atılan sloganların ardından EKA adına basın açıklaması okundu ve eylem, 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nde mücadele sözü vererek sona erdi.

Emekçi Kadınlar (EKA)

PARTİYİ HER Y

Türkiye ve Kürdistan'ın devrimci süreçten geçtiği bu dönemde proletaryanın devrimci sınıf partisi, Leninist Parti gözle görülür ölçüde güç kazanmaya başlamıştır. Bu olgu, iki ülke devriminin geleceği açısından yaşamsal önem taşıyor.

Bunun neden böyle olduğunu, Leninist Parti'nin güç toplamasının iki ülke devrimi açısından neden yaşamsal önemde olduğunu anlamak için yakın dönemin iki örneğine bakmak yeterli. Bunlardan birincisi Mısır Halk Devrimi, ikincisi ise Tunus Halk Devrimi'dir.

Bu iki ülkenin devrimlerinin ortak özelliklerinden biri, her ikisinin de halkın derinden gelen isteklerinin, özlemlerinin, arzularının harekete geçirdiği kitlelerin eseri olmasıydı. Devrimlere "Halk Devrimi" karakterini veren de bu oldu.

Bununla birlikte her iki ülkenin devrimi halkın iktidarıyla taçlanmadı. İktidar, devrimi yapanların değil, devrime karşı olanların, devrime hiçbir şekilde katılmayanların kucağına düştü. Mısırlıların sözleriyle söylersek, iktidar halkın elinden çalındı. Benzer durum Tunus'ta meydana geldi.

Bu bir rastlantı değildi. İki ülkede de iktidarın devrimi yapanların değil devrime katılmayanların, hatta devrime karşı olanların eline geçmesinin temel nedeni iki ülkede de devrimin toplumsal ordusunun devrimci komünist bir partiden yoksun olmasıdır.

Mısır, Tunus ve başka ülkelerin devrim ve ayaklanma deneyimleri bir kez daha şu gerçeği kanıtladı: Devrim, kimseyi beklemez. Koşulları olgunlaşınca, işçi sınıfı, yoksul kitleler ve gençlik kendilerini yok oluşa sürükleyen düzeni yıkmak için kahramanca girişimlere başvurmak için geri durmazlar.

Bu, son süreçte ortaya çıkan devrimlerden alınması gereken birinci ders. İkinci ders ise şudur: Ayaklanmacılar

devrimci komünist bir parti tarafından yönetilmiyorsa, böyle bir partiden yoksun iseler, kahramanca girişimlerinin meyvesini kendileri değil, kendilerinden daha örgütlü olan, daha planlı hareket edenler yerler. İktidar devrimi yapan, ancak devrimci komünist parti önderliğinden yoksun işçi sınıfının, yoksul kitlelerin eline değil, burjuva güçlerin eline geçer.

Partinin Önemi

Devrim için koşullar olgunlaştığında, işçi sınıfı ve diğer emekçi kitleler kahramanca girişimlerde bulunmak için artık kimseyi bekleyemeyecek duruma geldiklerinde ayaklanma güçlerinin, işçi sınıfının başında devrimci komünist bir partinin varlığı işte bu derece yaşamsal bir önem taşıyor.

Demek oluyor ki, sorun çok büyük kitlelerin harekete geçmesi değil. Dahası, sorun bir partinin çok büyük bir güce sahip olması da değil. Harekete geçen çok büyük kitlelerin, devrimci hedeflere sahip olmadıklarında burjuva sınıfı amaçlarını gerçekleştirmekten, hedefine kararlıca yürümekten alıkoymadığını biliyoruz.

Aynı şekilde, çok geniş üye, sempatican, taraftar kitlesine sahip bir partinin devrimci hedeflere, amaçlara sahip olmaması durumunda kitleleri zafere taşıyamadığını, ileri götüremediğini biliyoruz, yaşıyoruz. Bir partinin kendisini destekleyen, kendisine güç veren kitleleri kurtuluşta, zafere taşıyabilmesi için her şeyden önce devrimci hedeflere sahip, bu hedefler konusunda düşünce ve politikalarının açık, net olması lazım.

Şüphesiz, devrim emekçi kitlelerin, ezilen Kürt halkının ezici çoğunluğunun eseri olacaktır. Başka bir ifadeyle, devrim kitlelerin eseri olacaktır. Yani ezilen sömürülen geniş kitlelerin ezici bir çoğunluğunun katılmadığı bir devrim

düşünülemez. Fakat devrimin gerçek bir zaferle, iktidarın halkın eline geçmesiyle taçlanmasının koşulu devrimci bir programa, devrimci hedeflere ve politikalara sahip komünist partinin varlığıdır.

Türkiye ve Kürdistan'da böyle bir parti var mı?

Böyle Bir Parti Var!

Evet, Türkiye ve Kürdistan'da böyle bir parti var! Bu, proletaryanın devrimci sınıf partisi, Leninist Parti'dir. Leninist Parti, programıyla, politik çizgisiyle, bu güne kadar izlediği güncel politikalarıyla, devrimci hedefleriyle ve bu hedefler için yürüttüğü ısrarlı mücadelesiyle devrimin toplumsal ordusunu iktidara taşıyabilecek nitelikte bir parti olduğunu kanıtlamıştır.

Leninist Parti, Kürt halkının ve Türkiye işçi sınıfının önüne güncel devrimci hedef olarak politik iktidarın bir devrimle ele geçirilmesini koyarak diğer bütün parti ve örgütlerden ayrı bir yerde olduğunu ortaya koymuştur. Bu ayrım bir partinin devrimci marksizmle ilişkisinin mihenk taşıdır.

Çünkü emekçi kitleleri, ezilen halkları zafere, kesin kurtuluşa taşımanın yolu öncelikle, politik iktidarın bir devrimle ele geçirilmesi hedefini en başa koyarak diğer bütün istem ve hedefleri bu büyük amaca bağlamaktır. Devrimci komünizmden ayrılan oportünist ve sosyal reformist partiler ise bunun tam tersini yaparlar; iktidarın bir devrimle ele geçirilmesi hedefini en sona bırakarak bu devrimci amaç dışında ne varsa hepsini başa koyarlar.

Devrimci bir süreçten geçmekte olan Türkiye ve Kürdistan topraklarında bu iki farklı çizginin pratik yansıması ne oldu? Kısaca söylersek, sosyal reformist partilerin ve oportünist hareketlerin sürekli kan kaybetmesi, devrime doğru yürüyen kitlelerin onlardan uzaklaşması,

YERE TAŞIMAK

erimleri, politik iflasa uğramalarına karşılık Leninist Partinin sürekli güç toplaması, kitlelerin ilgi ve güvenini kazanması oldu.

Bu bir olgudur. Rastlantı olmayan, geçici de olmayan bir olgudur.

Devrimci Kadınlar Ve

Devrimci Gençlik İş Başına!

Leninist Parti'nin gün geçtikçe emekçi sınıfların, Kürt halkının ilgi ve güveniyle karşılaşılıyor olması bundan böyle her şeyin yolunda ve kendiliğinden gideceği anlamına gelmiyor. Leninist Parti, hiçbir abartıya kaçmadan durumunu biliyor ve alınacak daha uzun bir yolun olduğunu aklından çıkarmıyor.

Bu sözlerimizden çıkarılması gereken birinci sonuç, zincirin tümüne sahip olmamızı sağlayacak halkanın doğru tespit edildiği ve sıkı sıkıya kavrandığıdır. Evet, Leninist Parti, gerçek durumunu ortaya koyarken en ufak bir abartıya kaçmaktan özenle sakınıyor ama gereksiz tevazu göstermek de doğru değil.

Zincirin temel halkasının yakalanmış olması, görevlerimizi azaltmıyor aksine artırıyor ve bizden çok daha güçlü bir enerjiyle işe koyulmamızı talep ediyor. Şimdi Partiyi her yere, her mahalleye, her fabrikaya, her okula, her köye taşımamızın zamanı.

Bu konuda en büyük görev devrimci emekçi kadınlara düşüyor. "Kadın Olmadan Devrim Olmaz" sözü boşa söylenmiş bir söz değildir. Bütün devrimlerin tarihi, devrim günlerinde kadınların ne büyük kahramanlıklar gösterdiğini, nasıl bir sürükleyici güce sahip olduklarını ve düşman üzerinde nasıl yıldırıcı bir etki bıraktıklarını yazar. "Büyük Fransız Devrimi"nde toplumun öteki yarısı da kadın olsaydı devrim ne müthiş bir şey olurdu" dendiği hep bilindir.

Kısacası, devrimlerde kadınların na-

sıl büyük bir etki gücüne sahip oldukları konusunda uzun söze gerek yok. Leninist Parti'nin kadınları, militan devrimci bir ruh ve yapıya sahipler. Şimdi bu özellikleri mümkün olduğunca fazla emekçi kadının parti saflarına, parti çevresine kazanılması için değerlendirmenin zamanı.

Burada "nasıl yapmalı" sorusunun yanıtı çok karmaşık değil. Mücadelenin kadınları özgürleştirdiği bir an için akıldan çıkarılmadan, kadınlar, buldukları her alandan mücadeleye çekilmeli, onlarla sıkı ilişkiler kurulmalı, mücadele ve devrim hakkında aydınlatılmalı, gerçek kurtuluş yolu bütün açıklığıyla onlara gösterilmeli. Onları "misafir" gibi görme hatasından mutlak biçimde sakınarak görev verilmeli, inisiyatif tanınmalı ve korkmadan fedakarlık istenmelidir. Leninist kadınlar, emekçi kadınların parti saflarına kazanılmasının partiyeye büyük bir güç katmakla kalmayacağını, fakat yanı sıra büyük bir moral değer de katacağını da bilerek safları daha çok emekçi kadınla doldurmak için büyük bir çaba göstermelidir.

Mücadelenin sonucunu gençlik, özellikle de işçi gençlik belirleyecektir. Bu anlamda devrimde kitlelere öncülük etme ve onları iktidara taşıma iddiasındaki bir parti gençliğin ezici çoğunluğunu saflarına kazanmadan bu iddiasını gerçekleştiremez. Gençliğin sınıf savaşındaki rolünün tayin ediciliğini sadece biz değil, egemen sınıf da biliyor, görüyor. Bu nedenle egemen sınıf gençliği kendi egemenliğinin dayanağı haline getirecek politikaları tüm olanaklarını kullanarak yaşama geçirmeye çalışıyor.

Gençliği egemen sınıfın, burjuvazinin politik, ideolojik ve kültürel etkisinden kurtararak devrim ve Parti saflarına kazanmak, Partinin bayrağı altında birleştirmek bu bakımdan yaşamsal önem

taşıyor. Sermaye sınıfının, sosyal reformist partilerin gençliği aldatıp etkilemek için ellerinde bol maddi ve teknik olanak olduğu doğru. Fakat yaşam bizden yana, devrimden yana akıyor. Tekelci kapitalizm ve devletin her adımı gençliği düzenden uzaklaştırarak devrim saflarına itiyor.

Elbette bu olguyu tespit etmek, gençliğin kendiliğinden Parti saflarına akacağı anlamına gelmiyor. Bundan çıkarılacak tek sonuç, gençliğin Parti saflarına kazanılması için maddi koşulların uygun olduğudur. Gençliğin Parti saflarına kazanılması için gösterilen çabanın sonuç verdiğini görüyoruz. Gençlik, Partiyeye, Parti politikalarına ilgi gösteriyor ve kendisiyle bağ kurulduğunda gerçeği, devrimci özü çabuk kavrayarak Parti bayrağı altında toplanmaya başlıyor.

Bununla birlikte henüz yolun başında olduğumuzu bir an olsun aklımızdan çıkaramayız. Bu konuda daha cesur davranılmalı, gençliğe daha büyük güven duyulmalı ve bu güven, gençliğe sorumluluk, inisiyatif, görev vererek, mücadeleye çağırarak, ondan fedakarlık isteyerek hissettirilmeli. Bunu yapabilmek için öncelikle gençliğe gidilmeli, gençliği okullarda, semtlerde, atölyelerde, fabrikalarda bulmalı ve onunla sıkı, günlük ilişkiler kurulmalıdır. Günlük sıkı ilişkiler kurulmadan gençlik kazanılamaz.

Gençliğe, emekçi kadınlara, işçi sınıfına ve devrimin diğer toplumsal güçlerine gidilirken Partinin rolü, gücü ve iddiası hakkında hiçbir tevazuya yer verilmemeli. Devrimci gençlik, emekçi kadınlar, devrimci öncü işçiler, Parti bayrağı altında toplandıklarında boş yere değil ama tarihte etkin bir rol oynamak için bir araya geldiklerini derinden hissetmelidir.

Her şey Parti'nin güç kazanmasına, Parti'nin her yere taşınmasına bağlıdır! □

ADANA'DA TEDAŞ İŞÇİLERİ DE EYLEMDE

Adana Toroslar Elektrik Dağıtım AŞ.(TEDAŞ) bünyesinde çalışan 48 işçinin işten çıkarılması protesto edildi.

2 Mart günü yapılan bir basın açıklaması ile mağduriyetlerini dile getiren TEDAŞ işçileri, yaklaşık 2 aydır maaşlarını alamadıklarını ve hak gasplarını protesto etmek için iş bırakma eylemi yaptıklarını ve bunun üzerine çalıştıkları taşeron firma tarafından hukuksuz bir şekilde işten atıldıklarını söylediler.

Enerji-Sen üyesi işçiler saat 14.00'da TEDAŞ müdürlüğü önünde yaptıkları basın açıklaması ile taşeron firmaya 5 Mart Pazartesi sabahı 08.00'a kadar süre verdiklerini, haklarının kendilerine tekrar iade edilmesi gerektiğini aksi takdirde işyeri önünde haklarını alana kadar çadır kurup eylem yapacaklarını söylediler.

Basın açıklaması sırasında işçiler "Direne Direne Kazanacağız", "İşten Atılan İşçiler Geri Alınsın" sloganları attılar. Açıklamayı okumadan önce işçiler Kozan ilçesinde iş cinayetine kurban verilen 10 işçiyi de andılar. Açıklamada şu ifadeler yer verildi; "Bugün Adana'da yaşadığımız bu sorunu bizler daha önce İstanbul'da yada Diyarbakır'da yaşadık. İşçilerin emekleriyle oynayan, onların alın terleri üzerinde tahakküm kuran taşeron belasıyla daha önce de karşılaştık ve kararlılıkla yürüttüğümüz mücadelelerimiz sonrası kazanan biz olduk. Bundan önce olduğu gibi bundan sonra da taşeronlaştırmanın yarattığı sorunlara karşı mücadelemizden asla vazgeçmeyeceğiz. Haklarımızı alana kadar inatla ve kararlılıkla mücadelemize devam edeceğiz. Umut birliğimizde, umut dayanışmamızda, umut mücadelemizde" denilen eylem, sloganlarla sona erdi.

ENERJİ İŞÇİLERİ VALİLİK ÖNÜNDE

TEDAŞ Demirköprü Müdürlüğü önünde eylemlerini sürdüren işçiler, işe geri alınmak için aileleriyle birlikte Adana Valiliğine bir yürüyüş gerçekleştirdiler.

İşçiler, eylemlerinin 5. günü olan 9 Mart Cuma günü saat 10.00'da sloganlarla seslerini Adana halkına duyurmaya çalıştılar. Sular Caddesi boyunca yürüyen işçiler ard arda "Atılan İşçiler Geri Alınsın", "Sendika Haktır Engellenemez", "Direne Direne Kazanacağız", "Biz Haklıyız Biz Kazanacağız" sloganları attılar.

Yürüyüş sırasında cadde üzerindeki insanların da işçilere alkış ve araç kornalarıyla destek verdiler. Valiliğe yaklaşıldığında ise polis barikatıyla işçiler engellendi. Polis, "Valiliğe kitle halinde önüne gitmenin valilik tarafından yasaklandığını" söyleyerek dağılmalarını istedi. İşçilerin kararlı duruşu sonucunda açılan barikat ile işçiler valilik önüne geldi.

Burada basına hitaben konuşan Enerji-Sen Genel Başkanı Kamil Kartal, "Arkadaşlarımız haklarını istedikleri ve anayasal bir hak olan sendika hakkını kullandıkları için işten atıldılar. Biz arkadaşlarımızın işe geri alınmalarını istiyoruz. Arkadaşlarımız işe dönene dek eylemlerimiz sürecektir" dedi. Sonrasında bir heyetle birlikte vali ile görüşen Kamil Kartal çıkışta "13 Mart Salı günü vali ile bir görüşme daha gerçekleştireceklerini" söyledi.

Mücadele Birliği /Adana

HAYDARPAŞA'YI HARAMİLERE YEDİRMEMEYECİZ

"HaydarpaşaPort Projesi" adı altında Haydarpaşa Garı ve çevresinin yıkılıp alışveriş merkezleri, oteller, camiler kurulması bir eylemle protesto edildi.

"Toplum, Kent ve Çevre İçin Haydarpaşa Dayanışması" pankartı ile Kadıköy İskele meydanında toplanan sanatçı ve emek örgütleri Haydarpaşa Garı'na doğru yürüyüş düzenlediler. "Haydarpaşa Bizim İstanbul Bizim", "Haydarpaşa Halkındır" sloganları ile Haydarpaşa'ya gelen kitle, Gar içinde düzenlenecek olan konsere geçtiler.

Sanatçılar Girişimi adına konuşma yapan Orhan Aydın; "Haydarpaşa'yı ka-

ra para aklayıcılarına, silah tüccarlarına peşkeş çekecekler. Bunun adı rant. Bu rantı şiddetle protesto ediyorum" dedi.

Orhan Aydın'ın konuşmasından sonra Bandista sahne alarak, farklı tarzıyla insanlara güzel anlar yaşattı.

Haydarpaşa Dayanışması adına açıklama yapan Mimarlar Odası Genel Başkanı Eyüp Muhçu, Haydarpaşa Garı'nın kamusal alan, tarihsel ve kentsel SİT alanı olduğuna dikkat çekti ve AKP'nin Haydarpaşa Garı'nı 2004 yılından beri küresel sermayeye peşkeş çekmek istediğini dile getirdi. Haydarpaşa Garı'nın geçtiğimiz yıl bilerek yakıldığını söyleyen

Muhçu, Marmaray Projesi'nin Haydarpaşa tren seferlerinin iptaline gerekçe gösterilmesini eleştirdi. Muhçu, Marmaray Projesi gerekçe gösterilerek, 25 tarihi binanın yıkılacağını, Sirkeci ve Haydarpaşa tren seferlerinin iptal edileceğini belirtti.

Muhçu, sözlerini şöyle sonlandırdı: "Toplumumuz iktidardan çılgınlıklar değil, akılcı yaklaşımlar bekliyor. Haydarpaşa'yı haramilere yedirmeyeceğiz. Haydarpaşa halkındır, halkın olacak."

Etkinlik, Bulutsuzluk Özlemi konseriyle sona erdi. □

"BİRLİKTE MÜCADELE EDEREK KAZANDIK"

Marmaray projesinde Polat İnşaata bağlı taşeron olarak çalışan 57 işçi, hiçbir hakları verilmeden 16 Ocak 2010 tarihinde işten atılmışlardı. Yenikapı'daki şantiye önünde 77 gün eylem yapan Marmaray işçileri, bir yandan da işlerine geri dönmek için işe iade davası açmışlardı. Dava, işçilerin işlerine geri alınması yönünde sonuçlanmıştı. İşçileri geri almak istemeyen Polat İnşaat ise Yargıtay'a itiraz etmişti.

Uzun bir aradan sonra İstanbul 4. İş Mahkemesi'nin 27 işçinin işe iadesi hakkında verdiği karar Yargıtay tarafından onaylandı.

Kararı alan Marmaray işçileri, işlerine geri dönmek için Polat İnşaat yetkilileriyle görüşmek üzere 27 Şubat günü Bakırköy'deki şirket merkezine gittiler. Genel merkezden, şirket yetkililerinin Aksaray'daki şirket merkezinde olduğu bilgisini alınca, patronları olan Ziya Polat ve Alaaddin Polat ile görüşmek üzere tekrar Aksaray'a Polat İnşaat'a döndüler.

Marmaray işçilerinin eylem sürecini takip eden Tekstil-Sen Genel Başkanı Engin Gül ile birlikte görüşmeye giden işçiler, görüşme sonrasında şirket merkezi önünde kısa bir basın açıklamasıyla verdikleri mücadeleyi kazandıklarını kamuoyuna duyurdular.

"Direndik, Kazandık – Marmaray İşçileri" yazılı pankartı açan işçiler adına açıklamayı Engin Gül yaptı.

"16 Ocak 2010 tarihinde hiçbir hakları verilmeksizin işten atılan ve uzun ve zorlu bir mücadele veren 57 arkadaşımızın başlattıkları hukuki mücadele kazanımla sonuçlanmıştır. Açılan işe iade davası arkadaşlar lehine sonuçlanmış fakat Polat İnşaat patronları tarafından işbaşı yaptırılmayarak temyiz yoluna gidilmiştir. Bu süreçte Marmaray işçileri mücadeleyi sürdürmüş haklarını aramaya devam etmişlerdir. Temyiz başvurusu yine işçi arkadaşlarımızın lehine sonuçlanmış ve İstanbul 4. İş Mahkemesi'nin vermiş olduğu karar onanmıştır.

Marmaray işçileri 77 gün süren bir direnişleriyle birlikte çok zorlu bir süreç yaşamalarına rağmen hep birlikte davranarak ve haklarına emeklerine, işlerine sahip çıkarak mücadeleyi sürdürdüler. Şimdi mahkemenin kararı da onaylandı ve arkadaşların işlerine geri dönme hakkı ve 4 aylık boşta kalan süreleri için 4 aylık maaş ve 4 aylık maaş tutarında tazminat ödenmesi yönündeki mahkeme kararı onaylandı" dedi.

Kısa bir açıklama yapan işçiler, şirket yetkilileriyle yaptıkları görüşmeyi değerlendirmek üzere bir çay ocağında bir araya geldiler. Burada işçilerin düşüncelerini aldık.

Mücadele Birliği: Merhaba, az önce kısa bir açıklama yaptınız. Uzun süren bir mücadele süreciniz oldu? Hukuki süreç sizin lehinize sonuçlandı? Bize süreci ve düşüncelerinizi aktarır mısınız?

Ramazan Akkaya: Biz en başından beri çok zorlu zamanlar yaşadık.. 75 gün boyunca burada inşaatta bekledik, eylem yaptık. Polisi de saldırdı, yetkilisi de kovdu, patronlar hakkımızda bin bir türlü şeyler söyledi.... Ama biz en başından beri işimize, ekmeğimize sahip çıkmanın kararını vermiştik. Çünkü çok zor şartlarda çalıştık... Para kazanmak çok zor, işimize sahip çıkmak için en başından beri kararlı davrandık... Biz biliyorduk ki kolay da olmayacak... Çok zor günler geçiren arkadaşlarımız oldu... Maddi anlamda çok zordur işçi için... Ama her zor anımızda birbirimize destek olduk... Her ne olursa olsun biz haklıyız, işçiyiz, üreten, yapan bizsek haklarımızı da alacağız diyerek birbirimize destek olduk... İşte şimdi de kazandık... Çünkü işçi üretendir, emek verendir... Emek veren de kazanacak.. Yani... hakkını almak için her ne gerekiyorsa yapacak...

Mücadele Birliği: Bize patronlarla görüşmenin içeriği hakkında biraz bilgi aktarır mısınız? İşe başlayabilecek misiniz? Bir protokol imzaladınız mı? Ya da işbaşı yapmanız için bir tarih verildi mi?

Ramazan Akkaya: İlla ki başlatacaklar işe... Mecburlar.. Çünkü biz işimize geri dönmek için her gerekiyorsa yaptık ve bundan sonra da yapacağız... Biz mahkeme kararlarımızı alıp buraya gelip bizi işbaşı yaptırılmaları gerektiğini söylemek için geldik. Birlikte geldik çünkü biz birlikte kazandık bu davayı... Patronlara işbaşı yapmak istediğimizi söyledik... Aslında konuşup bir anlaşma sağlamak üzere geldik... Çünkü mahkeme kararına rağmen işbaşı yaptırmayabilirler çağırmaya bilirler diye düşündük... Ama bir protokol imzalanmadı... Sadece tamam kararının bilgisini aldık sizleri işe başı yaptıracağız ama bir sözleşme imzalamayız... Şirketin diğer yetkilileriyle de bir görüşme yapmamız lazım dediler. Engin arka-

daş durumu size daha iyi özetleyebilir.

Mücadele Birliği: Sürecin başından beri Marmaray işçileriyle birlikte Polat İnşaat yetkilileriyle görüşmenin sonucunu aktarır mısınız? Bir de işçi arkadaşların olumsuz bir durumla karşılaşma ihtimali olduğu üzerine görüşleri var... Bu konudaki düşünceniz nedir?

Engin Gül: Biz Marmaray işçilerinin eylem sürecinden beri yanındayız.. Sendika olmamızdan kaynaklı hakları konusunda ve hukuki süreci işletmeleri konusunda da yardımcı olmaya çalıştık. Avukatlarıyla birlikte takip ettik. Şimdi işlerine geri dönme ve 4 aylık işsiz kalma süreçleri ve 4 aylık da tazminat hakları verilmek üzere arkadaşlar kazandılar. Biz işbaşı yaptırılmaları konusunda bilgi almak için geldik. Aslında işbaşı yaptırılmak üzere tarih verilmesi yönünde en azından bir protokol imzalamayı istiyorduk. Fakat beklediğimiz gibi bir görüşme olmadı... Hatta arkadaşların aralarındaki konuşmalardan da anladığımız gibi zaman zaman gerginlik de yaşandı...

Mücadele Birliği: Sonuç nedir şimdi? İşe başlatmamak için oyalama taktikleri uygulanıyor gibi...

Engin Gül: Tahmin ettiğiniz gibi, bu konuda pek iyi niyetli olamıyoruz. Siz de yakından biliyorsunuz ki, işçilerin işe iade davalarını kazanmaları işbaşı yapmaları anlamına gelmiyor...Çoğu zaman patronlar, sermaye sınıfı işe başlatmamak yönünde tavır koyuyor. Tazminatlarını ve ücretlerini ödeyip işçiyi göndermek istiyor.. Burada da bu ihtimal olabilir.. Çünkü net olarak şu gün işe başlayın denilmiyor. "Biz sizlere işbaşı yapacağınız zamanı bildireceğiz" diyorlar. Diğer ortaklarla görüşmeler yapmadan bir sözleşme imzalamayız" gibi cevaplar.. Tabii zamana bırakıp, bir kısmını işbaşı yaptırıp bir kısmını yaptırmama durumu da olabilir. Arkadaşlar buna açıklık getirilmesini istediler. Net bir sonuç almak konusunda ısrar ettiler. Biz de sendika olarak hukuki sürecin sonuçlarını uygulamak zorunda olduklarını dile getirdik. Biraz tartışma yaşandı...

Ramazan Akkaya: Engin başkan bizleri işbaşı yaptırması gerektiği konusunda netleşmek için söz alıp konuşunca, patronlar karşı çıktılar..

Mücadele Birliği: Neden?

Ramazan Akkaya: Ya.. Hani tekstil sendikası ya... Bizle ne ilgisi varmış... Tekstil işçisi değiliz biz... Bizim bu sendikayla ne ilgimiz varmış... Engin arkadaş nasıl bizim adıma konuya giriyormuş diye.. Biz de sürecin başından beri bizimle birlikte olduğunu ve bizim kadar onun da bizim adıma söz hakkı olduğunu söyledik.. Çünkü bize bir çok konuda

Röportaj

yardımcı oldu... Süreci iyi biliyor... İş kanunları, işçinin hakları konusunda bizden daha fazla bilgisi var... Bu nedenle de onun patronlarla konuşması bizim de onayladığımız bir durum...

Mücadele Birliği: Anlaşma sağlanabildi mi?

Ramazan Akkaya: Yok, ama en azından konuyu iyice konuşmuş tavırlarını anlamış olduk. İşbaşı yaptırmak istemeyebilirler. Biz zaten bu süreci gerçekten avukatlarımızın iyi bilgisi takibi ve sendika olarak Tekstil-Sen'in destekleri sonucunda kazandık... Zorlandığımız zaman hep bizi desteklediler, moral verdiler.. Bir arada olmamızda, örgütlü davranmamızda katkısı çoktur... Biz de şimdi bundan sonraki süreç ne olacak onları bir gözden geçirelim, değerlendirelim diye burada bir araya geldik.

Mücadele Birliği: Peki biraz duygu ve düşünceleri alalım işçi arkadaşlardan:

Ramazan Akkaya: Bu bizim kavgamız, çabamız var ya.. çok zorlu geçti... Ama şu var ki tüm işçilere diyorum ki, eğer hakları verilmeyen işçiler varsa, eğer işlerine sahip çıkmak istiyorlarsa, asla ama asla vazgeçmesinler.. Bizim çok zor günlerimiz de oldu... Kimi gün buralarda olduk, kimi gün gittik çalıştık.. Kimimiz bugün yarın uzun zaman işsiz kaldık... Ama hep birbirimizi aradık sorduk, birbirimizin zor zamanında biz bu işe birlikte başladık.. Mutlaka da kazanacağız... Bu mücadele artık bir senin, bir benim işe geri dönme kavgamız değil, burada artık 20 kişiye 20 kişinin, 60 kişiye 60 kişinin davasıdır. Bu kadar hakkımızı, işimizi de patronun eline bırakmayacağız diyerek moral verdik... Hep birbirimizle konuştuk, danıştık, tartıştık... Her ne yapılacaksa birlikte karar verdik... Ama hep kazanmak için konuştuk... Biz işçiyiz, emek veren bizsek, bu emeğimizi de bu patronlara bırakmayacağız dedik.. Çünkü öyle gerekir... Biz bırakırsak patronlar güçlenir... Biz kazanırsak, işçiler kazanır..

Mücadele Birliği: Sizin düşüncelerinizi alalım..

Marmaray İşçisi: Vallahi çok çile çektik biz.. İki senedir bir mücadele verdik... Avukatlarımız yasaları biliyordu yardım etti.. Sendikadaki arkadaşlar bir arada olmamıza yardım etti... Biz hep birlikte mücadele vermenin mutluluğunu yaşıyoruz. Çünkü hep birlikte verilmiş bir uğraştır.. Hep birlikte de kazandık.. Ama biz kazanmak için ne gerekiyorsa, nereye kadar gidilecekse hep birlikte dediğimiz için kazandık... Darısı diğer işçi arkadaşların başına...

Aydın Erhan: İki sene öncesinde bir mahsul ektik...Çok da uğraştık.. Zor zamanlar geçirdik.. Şimdi ektiğimiz mahsulü hep birlikte aldık... Sevincimiz çok... çünkü birlikte davranarak, hep birlikte kazandık... Şimdi ya hep birlikte bizi işe alacaklar ya da işe almazlar da bundan sonra da ne yapılacaksa yine birlikte-

yiz...

Marmaray İşçisi: Açık söyleyeyim, ben bunlara güvenmiyorum...Patronlara güven olmadığını da gördük... Başka yerlerde de işe iade kararına rağmen işçiyi işbaşı yaptırmayan patronlar var.. Bunların da bize bir tarih vermelerini bir oyalama taktiği olarak görüyorum. Ben ben hazırlıklıyım buna da... Eğer ki bizi işbaşı yaptırmadılar, yaptırılana kadar her ne yapmak gerekiyorsa yapacağız hep birlikte.

Ramazan Akkaya: Patronlar bizi işten attılar. Attıklarında bizim elimizden bir şey gelmez, bırakır gideriz diye düşünüyorlardı. Top onlardaydı... İstedikleri gibi oynarlardı, sonucu da istedikleri gibi belirleyeceklerdi.. Ama top onlarda olsa da bir gol bile atamadılar.. Top bize geçti.. Golü biz attık, top da hala bizde... Yani biz sonucu belirleyeceğiz, işimize geri döneceğiz.

Mücadele Birliği: Siz süreç hakkında bir şeyler söylemek ister misiniz?

Engin Gül: Marmaray işçilerinin mücadelesiyle birlikte biz de onlara destek verdik.. Verdikleri mücadelede boyunca adım adım kazanımlar da elde edildi. Şimdi işlerine geri dönmeyi istiyorlar. Verilen mücadele sayesinde işyerindeki şartlarda iyileştirmeler yapıldı. Örneğin iş güvenliği ve işçi sağlığı nedeniyle verilmesi gereken malzemeler işçilere verilmiyordu..Bunların işçiyeye verilmesi sağlandı.. Çalışma koşullarının iyileştirilmesi, maaşların yeniden düzenlenmesi sağlanabildi. Şimdi de işe dönme haklarını elde ettiler. Daha doğrusu hakları olan bir şeyin ellerinden alınmayacağını gösterdiler... Marmaray işçilerinin zaferini tüm işçi sınıfına armağan etmiş olalım.. Bu işçi sınıfının kazanımıdır.. Bundan sonraki işçilerin mücadelesine, eylemine de örnek olacaktır. Bundan sonra da hem sendika olarak hem de Marmaray işçileri olarak işçilerin haklarından yana olmaya, mücadelelerine destek sunmaya devam edeceğiz.

Mücadele Birliği: Peki bir şey daha sormak istiyorum. Sizler iki senedir mücadele veriyorsunuz. Ama sadece 4 aylık boşta kalan süreye ilişkin maaşlarınızı ve tazminat alacaksınız? Geride kalan süre için bir hak alma olanağı yok mu?

Marmaray İşçileri: Yok, tam olarak bilmiyoruz ama,yasalar dört ay için ödeme yapılmasına karar veriyor... Geri kalan süre için yasalar bize bir hak tanımıyor, bir çaresi olsa avukat arkadaşlar bize bilgi verirdi...

Mücadele Birliği: Marmaray işçileri olarak, sizin durumunuzda olan işçilere mesajınız var mı?

Marmaray İşçileri: Biz birlikte mücadele edip kazandık.. İşimizi, hakkımızı patronların eline teslim etmeyeceğiz diye karar verdik... Her ne yaşadıysak da vazgeçmedik... Onlar da vazgeçmesinler.. Çünkü biz biraz geri çekilsek patronlara güç veririz.. Onun için birlikte-

davransınlar, güçlerini birleştirip emeklerine, işlerine sahip çıksınlar...

Ramazan Akkaya: Biz bir kavga, bir mücadele verdik.. Ama şunu da öğrendik ki, birlikte davranırsak, örgütlü olursak kazanırız... Bir zaman sonra gördük ki, bu sade bizim kavgamız, derdimiz değildir, bu bütün işçilerin mücadelesidir... Biz burada 50 kişi, 60 kişi işimizin kavgasını veriyoruz, ama bunu yapan bir biz değiliz, bir çok işçi bizim gibidir... Bu zaman içinde bir çok eylem oldu, birçok işçi işinden atıldı, direniş yaptı.. Kazan oldu kazanamayan oldu... Ama kazanmaktan başka bir düşünce olmasın akıllarında... İşçiler en çok emek veren insanlar, ama en zor şartlarda çalışanlar da onlar.. Onu da elinden alıyorsa, işine sahip çıkacak... Hakkını patronlara teslim etmeyecek.. Marmaray'da biz, başka yerde fabrika işçisi, başka yerde bilmem hangi işçi... işçiysek hakkımızı alacağız demek ve öyle mücadele vermek gerek... Burada şimdi biz kazandık... İşte bu bir örnektir... Başka yerdeki işçilere bu bir cesarettir, güçtür... Hakkını aramak için kararlılık verir.. Ama biz dağılıp gitseydik... Bizim durumumuzda olan bir başkası da direnme, mücadele etme cesareti bulamayacaktı... İşçiyiz, işçiysek de kazanacağız deyip mücadeleyi sürdürmek zorundayız.. Bu burada Marmaray işçisinin derdi kavgası değil sadece, ya da bir tekstil fabrikasının işçisinin sorunu değil... Mücadele etmezsek patronların elini güçlendiririz... Onların bize daha fazla zulmetmesine fırsat veririz.. Ama başımızı dik tutarsak, birlikte davranıp, işimize, emeğimize sahip çıkarsak, işçiler güçlenir.. Böyle böyle güçlenip haklarını alacak duruma gelir..

Bu davayı biz kazandık, işimize geri döneceğiz.. Yok almazlarsa bundan sonra da birlikteyiz... Şirketteki toplantıdan sonra buraya hep birlikte gelip çay içmemizdeki amaç budur... Kafalarımızdaki sorular dile getirip, hep beraber bundan sonra hangi durumda ne yapacağımızı konuşup, birlikte davranmak... Şimdi diğer gruptaki arkadaşların da şirketle irtibatlarının sonucunu da takip ediyoruz... Onlar da bir görüşünler... İşbaşı yapacaksa hep birlikte, yok işe başlatmazlarsa mücadele de hep birlikte sürecek...

Marmaray İşçisi: İşbaşı yaptırmazlarsa ararız sizi gene, basındaki arkadaşlarınıza da haber verirsiniz oldu mu?

Mücadele Birliği: Tabii ki, biz de takip ediyoruz. Zaten, size ulaşmak için Bakırköy'e gittik, şantiyeleri dolaştık... En son şirket merkezinde görüşmede olduğunuzu öğrenip oraya geldik... Bundan sonra da takip ederiz... Söyleşi için teşekkürler arkadaşlar... İşbaşı yapmış olduğunuz haberini almak dileğiyle hoşçakalın...

İşçiler: Sağ olun, size de işinizde kolaylıklar, iyi çalışmalar...

MALTEPE İŞÇİLERİNDEN BİRLİKTE MÜCADELE ÇAĞRISI

Maltepe Belediyesi taşeron işçilerinin eylemleri 80. günlerine girdi. Maltepe Belediyesi önünde sürdürdükleri eylem boyunca birçok baskıya ve saldırıya rağmen seslerini yükseltmeye devam eden işçiler, Ankara'ya yürüyüşlerinin ardından mücadeleyi daha da güçlendirmek istediklerini belirterek, başta direnişte, eylemde olan işçiler olmak üzere tüm sınıf kardeşlerine taşeron çalışma sistemine karşı birlikte mücadele çağrısı yaptılar. "Taşeronluk sistemi modern barbarlıktır. Geleceğin çalınmasıdır" diyen Maltepe Belediyesi taşeron işçileri bir çağrıyla işçilere seslenerek, insanlık dışı koşullarda çalışmaya son vermek ve kazanmak için birlikte mücadele etmek gerektiğini belirttiler.

"Direnen sınıf kardeşlerimize! Direnen Billur Tuz, Hugo Boss, Savranoğlu, Hey Tekstil, Kampana, Mersin Liman işçilerine! Hakları ve onurları için direnen kardeşlerimize!"

Maltepe Belediyesi direnişçi işçiler olarak, direnişlerinizi selamlıyoruz. Bizler 'daha iyi çalışma ve yaşam koşulları' ve sendikaya üye olmak istediğimiz için Maltepe Belediyesi'nde işten atıldık. Fakat bu işten çıkartma saldırısı bizi hiçbir şekilde istediğimiz taleplerden vazgeçiremedi! Tıpkı sizi de bu onurlu mücadeleden vazgeçiremediği gibi.

Bizler 2 ayı aşkın süredir, Maltepe Belediyesi önünde direnişmeyiz. Bu süre zarfında sayısız saldırıyla karşı karşıya kaldık. Maltepe Belediye Başkanı bu onurlu direnişimizi karalamak için her türlü kirli oyuna başvurdu. Yeri geldi bir avuç insanın üstüne yüzden fazla zabıta saldırı yaptı, yeri geldi pankartlarımızı çaldırttı, yeri geldi bizleri 'terörist' ilan etti. Ama sizlerin de bildiği gibi, bu saldırılar biz direnişçi işçileri daha da güçlendirdi.

Evet, isimlerinizi bilmesek de, daha önce hiç karşılaşmamış olsak da, biz bir aileyiz. Çünkü sorunlarımız ve koşullarımız her yerde aynı. Güvencesiz çalışma, düşük ücretler, uzun çalışma saatleri, hak gaspları ve daha nice bitmez sorunlar...

Sizlerin de bildiği bu sorunlara karşı mücadele edersek yaşam koşullarını değiştirebiliriz. Bu mücadelede birçok bedel ödeyebiliriz. Bu işten atma saldırısı da olabilir, polis-zabıta terörü de... Fakat biz biliyoruz ki bu mücadelede ödediğimiz her bedel bizim için bir onur payesidir.

Biz mücadelemizle bir kıvılcım çaktık, siz sınıf kardeşlerimiz de buldukları alanda direnişleriyle bir kıvılcım çaktınız. Şimdi bizim önümüzde duran en büyük görev bu kıvılcımları ortaklaştırıp bir ateş topuna dönüştürmek. Gelin, bizlere bu insanlık dışı çalışma koşullarını dayatanlara karşı başlattığımız mücadeleyi ortaklaştıralım. Çünkü biz direnişçi işçilerin kazanımının tek yolu birleşik mücadeleden geçer.

Son söz hep direnen işçiler söyler! Zafer direnen işçilerin olacak! Yaşasın sınıf dayanışması!

Direnişçi Maltepe Belediyesi Taşeron İşçileri"

İşçiler, 8 Mart günü de "Kadın-Erkek El Elele Örgütlü Mücadeleye" diyerek Maltepe Belediyesi önünden geçen kadın emekçilere karanfil vererek kadınların 8 Mart'larını kutladılar. Belediyede çalışan kadın arkadaşlarının da 8 Mart'ını kutlayan Maltepe Belediyesi Taşeron İşçileri çevreden ve kadınlardan olumlu tepkiler aldılar. □

ADANA'DA NIŞASTA İŞÇİLERİ GREVDE

Adana Organize Sanayi bölgesinde faaliyet gösteren Amylum Nişasta Fabrikası'nda işçiler greve başladılar. 138 işçinin çalıştığı fabrikada yaklaşık 1 yıl önce örgütlenme faaliyetine başlayan Tek Gıda-İş Sendikası, işyerinde çeşitli zorluklarla karşılaşsa da toplu sözleşme yapmak için için gerekli yetkiyi kazanıp işyeri sahibiyle görüşmelere başlamıştı. Bu süre içerisinde taraflar arasında uzlaşma sağlanamamasından dolayı sendika işyerinde grev kararını asması ve sonrasında patron tarafından istenen grev oylamasından da ezici çoğunluğun "evet" oyu vermesiyle 60 günlük resmi grev süreci başlamış oldu.

5 Mart tarihinde yasal sürecin dolmasıyla birlikte Amylum Nişasta işçileri fabrikada üretimden gelen gücünü kullanarak greve başladılar. Grevi duyurmak için saat 10.00'da fabrika önünde bir basın açıklaması yapan işçilere Tek Gıda-İş Genel Başkanı Mustafa Türkel de katılarak destek verdi. Türkel yaptığı açıklamada "Şu an ülkemizde başlayan ve devam etmekte olan tek grev olan Amylum Nişasta direnişinin başarıya ulaşması için sendika olarak elimizden gelen her türlü yardımı siz işçilere sunacağız. Grevin duyurusunu her platforma taşıyacağız ve sizleri burada yalnız bırakmayacağız. Şimdiden sizlere kolay gelsin" dedi. İşçilere destek olarak sendikanın yine örgütlü olduğu Pepsi, Anadolu Efes ve Coca Cola işyeri temsilcileri de katılarak sınıf dayanışması gösterdiler. Açıklama boyunca "İşçiyiz haklıyız kazanacağız!", "Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!" ve "Direne direne kazanacağız!" sloganları atıldı.

İŞ KAZALARINA KARŞI MÜCADELEYE

İşçi Sağlığı ve Güvenliği Raporu, 2 Taksim günü Taksim’de yapılan bir yürüyüşle açıklandı ve yaşananların kaza olmadığı, kapitalist sistemin kar hırsından doğduğu belirtildi.

DİSK Enerji Sen yaptığı açıklamada en son ön plana çıkarılan, Adana Kozan’daki baraj kazasında kaybolan ve

ölen işçiler olduğunu bildirdi. Bu kazada 2 işçi yaralanmış, 10 işçi sele kapılarak kaybolmuştu. Yapılan aramalarda 4 işçinin cesedine ancak ulaşılabildiği.

Enerji Sen ve Elektrik Mühendisleri, Adana’da yaptıkları incelemelerde, çalışan işçilerin taşeron bir şirket tarafından çalıştırıldığını çalıştıkları yerde hiçbir güvenlik önleminin olmadığını, açıklamıştı.

Enerji Sen Başkanı Kamil Kartal, orada yaşayan köylüler üzerinde sistemin ciddi şekilde baskı uyguladığının görüldüğünü, taşeron firma işçilerinin hem güvencesiz çalıştırılarak işe gelmeleri yönünde tehdit edildiklerini ve kaybolan işçilerden birinin ailesine barajda sızıntı olduğunu söylediği halde evine ekmeğe götürebilmek için o korkuyla işe gittiğini özetleyerek anlattı.

Elektrik Mühendisleri Odası yaptığı açıklamada; taşeron sistemin ancak lağvedilmeden bu sorunların çözülmeceği inancında olduklarını belirtti.

DİSK Genel Başkan Yardımcısı Ali Rıza Küçükosmanoğlu da bu sorunların ancak emek güçlerinin mücadeleyi yükseltmekle mümkün olacağını belirtti.

Limter İş Sendikası Başkanı Kamber Saygılı; hemen hemen her iş kolunda iş cinayetlerinin meydana geldiğini, sermayenin daha fazla kar hırsı ile işçilerin yaşam haklarının gasp edildiğini söyledi. Saygılı; “nasıl, sömürgeciliğe, sömürüye, inkara, karşı çıkılıyor mücadele veriliyorsa, iş kazaları için de aynı şekilde mücadele etmek gerekir” dedi.

Kısa konuşmalardan sonra Gaziosmanpaşa’da elektrik santralinde çalışan Seyithan Ağır’ın abisi Adil Ağır, kardeşinin çalıştığı yerde 35 bin volt elektrik çarpması sonucu kolunu kaybettiğini şu an hala Cerrahpaşa Hastanesi’nde yoğun bakımda olduğunu söyledi. Kardeşinin başına gelenlerin çok acı olduğunu ve bu tip kazaların kimsenin yaşamamasını diledi.

Açıklamalardan sonra Enerji Sen, TTB, TMMOB, EMO, Sine-Sen, Davutpaşa’da ölen işçilerin yakınları, Limter İŞ, BEDAŞ Genel Müdürlük binası önüne yürüyüş düzenleyerek iş cinayetlerini protesto ettiler. Hazırlanan rapor, bina önüne gelindiğinde enerji işçisi Efkân Balcı tarafından okundu.

Raporda özet olarak Şubat ayında en az 42 işçinin hayatını kaybettiği, ölümlerin en çok enerji, inşaat ve gıda sektöründe meydana geldiği, iş kazalarının en çok yaşandığı illerin ise başında Adana, İstanbul, İzmir ve Hatay’ın olduğuna dikkat çekildi.

3 Şubat’ta BEDAŞ Gaziosmanpaşa taşeron şirket Aram çalışanı Seyithan Ağır Alibeyköy’de bir trafonun üstünde 35 bin elektrik volta kapılmış ve kolunu kaybetmiş; İki yıl önce de taşeron işçi Erkan Keleş onarım için çıktığı direğe elektrik akımına kapılarak can vermişti.

HES’lerde ise Maraş’taki Kandil Barajı’nda üç işçi hayatını kaybetmişti. 24 Şubat’ta Adana’da Kozan’da yapılan Gökdere Köprü Barajı inşaatında 10 işçi kaybolmuş, aramalarda 4 işçinin cesedine ulaşılabildiği.

Raporun sonunda, İstanbul İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi olarak, iş cinayetlerinin takipçisi olacaklarını emek örgütleriyle sağlık ve güvenli çalışma mücadelesini yükselceklerini ve işçi sağlığı ve güvenliği komisyonları oluşturmaya devam edeceklerini belirterek eylemi sona erdirdiler. □

AVRUPA EYLEM GÜNÜ

Avrupa Eylem Günü’nde, Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DİSK) Almanya Konsoloslukuna doğru protesto yürüyüşü gerçekleştirdi.

29 Şubat günü saat 12.00’da Taksim Gezi Parkı’nda toplanan DİSK’e bağlı yöneticiler ve ona bağlı Deri İş, Genel İş, Nakliyat İş sendikalarından işçiler Park’ta toplandı. Sendikal Güç Birliği Platformu da DİSK’e destek vermek için oradaydı. Gezi Parkı’nda toplanan işçiler “Avrupa Eylem Günü, İş ve Sosyal Adalet İstiyoruz” pankartı açarak Alman Konsolosluğu’na doğru yürüyüşe geçti. İşçiler yürüyüş sırasında “Yaşasın Enternasyonal Dayanışma”, “Yaşasın Sınıf Dayanışması”, “Tazminat Hakkımız Gasp Edilemez” sloganları attılar.

Alman Konsolosluğu önüne gelince, DİSK Genel Başkan yardımcısı Ali Rıza Küçükosmanoğlu bir açıklama yaptı. Bugünün Avrupa Sendikal Eylem Günü olduğunu, 36 ülkeden 80 sendikanın, kendi ülkelerinde başkentlerde, büyük şehirlerde veya sanayi bölgelerinde, “Kemer sıkma politikalarına karşı iş ve istihdam” talebiyle sokaklarda, meydanlarda olduğunu belirtti.

Küçükosmanoğlu; “DİSK olarak Avrupalı sınıf kardeşlerimizin taleplerini destekliyoruz. Krizin faturasını işçilere ödetmek isteyen zihniyeti lanetliyoruz” dedi.

Avrupalı liderler zirvesi nin Brüksel’de toplanıp, krizi bahane göstererek emekçilerin ücretlerini düşürmek ve sosyal harcamaları kısıtlamak için planlar yapacağını belirten Küçükosmanoğlu; bu durumda Avrupayı yönetenlerin Avrupayı işçiler için bir cehennem çevirmek istediklerini ama Avrupalı işçilerin bu duruma sesiz kalmadıklarını söyledi.

Küçükosmanoğlu, Türkiye’deki uluslararası ve işbirlikçi sermayedarların, her zaman karşılarında DİSK’i görececeklerini vurguladı.

Sendikal Birlik Platformu adına konuşma yapan Tek Gıda İş Genel başkanı Mustafa Türkel de, “son bir yıla baktığımızda kapitalizm krizlerini atlatabilmek için emekçileri açlığa yoksuluğa daha fazla itmiştir. Yunanistan’daki kemer sıkma politikalarıyla halkın isyanını görebiliyoruz. Artık biz Türkiye’deki emekçiler olarak, bıçak kemiğe dayandı artık yeter diyoruz. Emekçilere karşı kıdem tazminatının gasbını içeren, yasayı geri çekin sendikalar örgütlenme önündeki yasakları kaldırın, işçilerin sendikalara örgütlenmelerindeki işten atmalara son verin, bu anti-demokratik yasaları meclisten geçirirseniz hiç çekinmeden grev’e gideceğiz. Bedel ödemeye hazırız” dedi.

Açıklama daha sonra işçiler sloganları ile eylemi sona erdirdi. □

TEKEL İŞÇİLERİ VE “CAM KIRIKLARI PARASI”

2010 1 Mayıs’ında Tekel, İSKİ ve İtfaiye işçilerinin Taksim Meydanındaki kürsüye çıkarak basın açıklaması yapmak istemeleri üzerine Mustafa Kumlu ve korumaları arasında arbede yaşanmış; korumaları Kumlu’yu kaçırıp, camlarını kırdıkları AKM’ye sığınmışlardı.

Bu konuyla ilgili açılan davanın 2. duruşması 1 Mart günü Çağlayan Adliyesinde görüldü. Sanıkların savunmaları tamamlandıktan sonra mahkeme 14 Eylül’e ertelendi.

Duruşma öncesi Çağlayan Adliyesi önünde basın açıklaması yapan işçiler “Bu Dava, İşçilerin Vicdanında Karar Bağlanmıştır. 1 Mayıs Kürsüsü İşçilerindir, İşçilerin Kalmalıdır” yazılı pankart açtılar.

Basına açıklamasını okuyan TEKEL işçisi Metin Arslan; “1 Mayıs 2010, işçi sınıfının yeniden Taksim Meydanı’na özgürleştirdiği tarihtir. Bu tarihi günü işçilerin mücadelesinden soyutlayıp kendi hanesine yazmak isteyen Türk İş bürokrasisi, kürsüden işçilere söz hakkı vermek istemedi” dedi. Arslan, “Tekel işçileri, İSKİ ve İtfaiye işçileri basın açıklamalarını okumak üzere kürsüye çıktıklarında, sendika bürokratları kürsüyü terk ettiler. Türk İş genel başkanı Mustafa Kumlu ve koruma-

ları kürsüden koşarak kaçarken Atatürk Kültür Merkezinin (AKM) camlarını kırarak içine sığındılar” dedi.

Arslan; mahkemenin adil yürütülmediğini ilk duruşmada hakim raporlu olduğunu, gizli bir polis tarafından tanıklık edildiğini ve AKM’nin camlarını Mustafa Kumlu’nun korumalarının kırdıklarını bunu da işçilerin üzerine yıkmak istediklerini söyledi. 1 Mayıs 2010’da kürsüye el koyup kürsüyü işgal eden kişinin Mustafa Kumlu olduğunu belirten Arslan, Atatürk Kültür Merkezi’nin (AKM) camlarının da, yine, Kumlu işçilerden kaçarken kırıldığını belirtti. “Davayı hükümetle işbirliği yapan sendika ağalarının yargılandığı bir davaya dönüştürelim” diyen Arslan, “Bu dava 1 Mayıs’ın devrimci içeriğinin, Taksim Meydanı’nın kazanılması için yıllarca verilen mücadelenin ‘cam kırıkları

parası’ vesilesiyle yeniden yargılanmasıdır. Buna izin vermeyelim” dedi.

Açıklamanın ardından duruşmaya geçildi. Duruşmaya sanık Metin Arslan ve avukatı Oya Öznur katıldı. İlk olarak kimlik tespitinin yapılmasının ardından Arslan’ın savunması alındı. Şu an Kadıköy Adliyesi’nde mübaşir olarak görev yaptığını belirten Arslan, “Ben 13 yıldır sendikal mücadele içindeyim. Sendikal faaliyeti nasıl engelleyeyim? Suç tarihinde miting alanında görevliydim. AKM’nin kapısına dahi yaklaşmadım. İddia makamının suç kanıtı olarak gösterdiği görüntülerde benim görüntüm yoktur” dedi.

Arslan’ın ardından Avukat Oya Öznur savunma yaptı. Bir sonraki duruşmada yeni tanıkların dinlenmesi ve dosyada polis tarafından konulan alakasız bir belgenin çıkartılmasını talep etti. Öznur’un savunmasının ardından mahkeme heyeti, 6 Nisan’da görüntülerin izlenmesine, alakasız belgenin dosyadan çıkartılmasına ve TÜRK-İŞ Başkanı Mustafa Kumlu’ya ise bir sonraki duruşmada tanıklık yapması için davetiye gönderilmesine karar verirken, bir sonraki duruşmayı 14 Nisan 2012’ye erteledi. □

“4+4+4 PEDAGOJİK DEĞİL İDEOLOJİKTİR”

Eğitim Sen, eğitim sisteminin 4+4+4 olarak değiştirilmesinin “tamamen siyasal ve ideolojik ihtiyaçlar üzerinden hazırlandığını” söyleyerek, örgütlü oldukları tüm illerde AKP binalarına yürüyerek sistemi protesto ettiler.

3 Mart günü Mecidiyeköy Cevahir Alışveriş Merkezi önünde toplanan Eğitim Sen İstanbul Şubeleri, trafiği kapatarak AKP ilçe binasına yürüdüler. “4+4+4=0,

Gerici, Irkçı, Piyasacı Eğitime Hayır!” pankartı açan emekçiler yürüyüş boyunca “Karanlığa Teslim Olmayacağız”, “Gerici, Irkçı, Eğitime Hayır”, “Ücretsiz Eğitim Sosyalizmde” sloganları attılar.

AKP ilçe binası önünde açıklama yapan Eğitim Sen 1 nolu şube başkanı Barış Uluocak, 12 yıllık kesintili eğitimin pedagojik değil, ideolojik amaçlarla gündeme getirildiğini, AKP hükümeti ve Milli Eğitim Bakanlığı’nın siyasal ve ideolojik kaygılarla TBMM’ye sunulduğunu söyledi. Açıklamanın devamında;

“Zorunlu Eğitim 12 Yıla Çıkarılmaktadır. Alt komisyonda son hali verilen yasa teklifinin 10. maddesinde, orta öğretim hizmetinin ‘örgün’ ve ‘yaygın’ öğrenim veren kurumların tümünü kapsadığı

dile getirilmektedir. Bu düzenlemede söz konusu teklif ile iddia edildiği gibi zorunlu eğitim 12 yıla çıkarılmamaktadır.

Yasa teklifinin alt komisyonda düzenlenen 12. maddesi ile çocuk emeği sömürsünün önü sonuna kadar açılmaktadır. Bir önceki teklifte yer almayan bu düzenlemeye göre, on çalışmanı olan bir işletmeye sınırsız stajyer meslek lisesi öğrencisi çalıştırma hakkı tanınmaktadır” denildi.

Barış Uluocak, eğitimdeki 12 yıllık eğitim sisteminin getirilmesindeki amacın AKP’nin her dönem arka bahçesi olarak gördüğü imam hatip okullarının önünü açmak olduğunu ve 4+4+4 sisteminin bir kılıf uydurma çabası olduğunu söyledi.

Tasarı, 11 Mart Pazar günü mecliste oylandı. □

SAĞLIK EMEKÇİLERİ SAĞLIĞI SAVUNUYOR

Sağlık ve Sosyal Hizmet Emekçileri Sendikası (SES) üyeleri, Genel Sağlık Sigortası'mı (GSS) ve 4688 sayılı Kamu Görevlileri Sendikaları Kanunu'nda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı'nı protesto etti.

Cerrahpaşa:

1 Mart günü İstanbul Üniversitesi (İÜ) Cerrahpaşa Tıp Fakültesi (CTF) yemekhanesi önünde toplanan SES Aksaray Şubesi üyeleri "Performanslar Maaşa Eklensin, Emekliliğe Yansıtılsın, En Düşük Memur Maaşı Yoksulluk Sınırı Olan 2 Bin 850 TL'ye Yükseltİlsin", "Sağlıkta Katkı Ve Katılım Payları İptal Edİlsin" yazılı pankart ve dövizler taşıyarak, hastane bahçesine yürüdüler ve "Vekillere Değİl Emekçiye Zam", "Toplu Sözleşme Hakkımız, Grev Silahımız", "Sağlık Haktır Satılamaz" sloganları attılar.

SES CTF İşyeri Temsilcisi Aydın Erol, "Yalnızca kamu sağlık hizmetlerinde 10 bin civarında olan taşeron sayısı AKP'nin döneminde 120 bini aşmıştır" diyerek sözlerini şöyle sürdürdü: "KESK'in sesi kısılmaya çalışılıyor. Bu oyunu bozacağız. Sefalet,

grevsiz-toplu sözleşmesiz sahte sendika yarası dayatmasına, sağlığın ticarete, hastanelerin ticarethaneye, çalışanların iş güvencesiz kölelere dönüştürülmesi dayatmalarına teslim olmayacağız".

SES Aksaray Şube Başkanı Ersoy Adıgüzel kısa bir açıklama yaparak, sağlık hakkının hızla özelleştirildiğini, buna karşılık Sağlık Hakkı Meclislerini oluşturduklarını, bu meclislerde GSS'yi iptal etmek için mücadele edeceklerini vurguladı. CTF ve Çapa Tıp Fakülteleri'nde çalışan 400 taşeron işçinin işten çıkarılma tehdidiyle karşı karşıya olduğu söyleyen Adıgüzel, bir işçinin bile işten çıkarılması durumunda bilgilendirme çadırının mücadele çadırına dönüşeceğini kaydetti.

Üsküdar:

SES Anadolu Yakası Şubesi üyesi bir grup da Üsküdar Devlet Hastanesi önünde toplandı. Sağlık emekçileri, "GSS ve Kamu Hastane Birlikleri Uygulamasına Son Verİlsin", "Güvencesiz Çalıştırmaya Son", "Hastaya Nitelikli, Eşit, Ücretsiz Sağlık Hizmeti" yazılı döviz ve pankartlar taşıdı, "Sağlık Hakkı Satılamaz", "Herkes Eşit, Ücretsiz Sağlık" sloganları attılar.

Basına açıklama yapan SES Anadolu Yakası Şube Başkanı Sevgi İnce, Sağlıkta Dönüşüm Programı kapsamında son 10 yılda "sağlığın büyük ölçüde özelleştirildiğini, sosyal hizmeti tasfiye çalışmalarının başlatıldığını, başta sağlık ve sosyal hizmet alanı olmak üzere kamu alanında güvencesiz taşeron çalıştırmanın genel kurul haline getirildiğini" söyledi.

GSS'nin ertelenen maddelerinin yürürlüğe girdiğini anımsatan İnce, Sağlıkta Dönüşüm Programı için gerekli yasal zeminin genelge ve yönetmelikle tamamlandığını aktardı. □

"DİLİMİZDEN, İNANCIMIZDAN, KÜLTÜRÜMÜZDEN ELİNİZİ ÇEKİN"

1 Mart Perşembe günü saat 18.00'te İzmir'de, Adıyaman'ın Karapınar ve Yunus Emre Mahallelerinde kapıların işaretlenmesi ve Dersim Alevi İnanç ve Kültür Akademisi Derneği'nin kapatılmasını protesto eden bir basın açıklaması yapıldı.

Basın açıklaması Eski Sümerbank önünde, İzmir Dersim Kültür ve Dayanışma Derneği ve Alevi Bektaşî Federasyonu İzmir Bileşenleri tarafından ortaklaşa yapıldı.

Açıklamada "Zone Ma Ra, Dilimizden İnançımızdan, Kültüre Ma Ra, Kültürümüzden, Destune Xo Bionce Re, Elinizi Çekin / Endi Beso! Artık Yeter!" pankartı açıldı. "Katil Devlet Hesap Verecek", "Dinimizden İnançımızdan Kültürümüzden Elinizi Çekin", "Yaşasın Halkların Kardeşliği", "Sivas'ı Maraş'ı Dersim'i Unutmadık" sloganları atıldı. Dersim Kültür ve Dayanışma Derneği ve Alevi Bektaşî Federasyonu bileşenleri tarafından basın açıklamaları okundu.

Açıklamada, Sivas katliamı davasının zaman aşımına uğraması, Adıyaman valisinin evlerin kapılarının işaretlenmesiyle ilgili açıklaması, Alevi kültürü üzer-

inde uygulanan sistemli asimilasyon politikaları da protesto edildi.

Basın açıklamasında son olarak "Alevi ve Kürt olarak kendimiz için ve bu ülkenin her bir bileşeni için eşit yurttaşlık istiyoruz" denildi.

Mücadele Birliği / İzmir

AVUKATLAR 90 GÜNDÜR CEZAEVİNDE

KCK operasyonlarında evleri ve büroları basılan otuzu aşkın avukat doksan gündür cezaevlerinde.

Savunmaya Özgürlük Platformu ve Çağdaş Hukukçular Derneği'nden avukatlar, avukatların tutukluluk durumlarına ilişkin savcılığa vermek üzere dilekçe hazırladılar.

Beşiktaş Adliyesi önünde toplanan avukatlar adına Avukat Seval Ballıkaya kısa bir açıklama yaparak tutuklanan avukatların tutuklanma sebeplerinin ve operasyondaki ev ve büro aranmasının anayasa'daki hukuk sözleşmelerine aykırı olduğunu anlattı. Avrupa İnsan Hakları Sözleşmelerinin hiçe sayıldığını, buna karşı avukat arkadaşlarının derhal tahliye edilmelerini talep ettiklerini vurguladı.

"Silahlı terör örgütüne üye olmak kuvvetli suç şüphesi" olduğundan tutuklu bulunan avukatların yargılanmalarında CMK'nın bir çok maddelerin ihlal edildiğine de değinilen dilekçede en dikkat çekici olan konu, avukatların herhangi bir terör örgütüyle ilişkili olduklarına dair hiç bir kanıtın olmaması ve buna kuvvetli suç şüphesi ile bakılarak karar verilmiş olduğu idi.

Yapılan açıklamadan sonra dilekçeleri savcılığa vermek üzere Adliye'ye girildi. □

GAZİ HALKI ÖFKE VE COŞKU İLE YÜRÜDÜ

12 Mart Gazi Platformu tarafından Gazi Mahallesi'nde bu yıl da 12 Mart 1995'de yaşanan Gazi Ayaklanması'nda ölümsüzleşenleri anmak için bir yürüyüş ve anma düzenledi. Farklı gruplar halinde eylem ve yürüyüşlerin düzenlendiği 12 Mart Gazi Ayaklanması'nın yıldönümünde Mücadele Birliği Platformu, BDSP, DHF, Proleter Devrimci Duruş ve Kaldıraç'ın oluşturduğu 12 Mart Gazi Platformu'nun düzenlediği yürüyüş ve anmaya katılan Gazi Mahallesi halkı saat 10.00'dan itibaren Eski Karakol önünde "Katil Devlet Hesap Verecek" pankartı arkasında sloganlarla yürüyüşe geçti.

"Yaşasın Gazi Ayaklanması" yazılı pankart arkasında toplanan Mücadele Birliği Platformu yürüyüş boyunca 12 Mart Gazi Ayaklanması'na ve devrim mücadelesine katılım konusunda ajitasyon konuşmaları yaptı. "Gaziyi Unutmadık, Unutturmayacağız" ve "Katil Devlet Hesap Verecek", "Kurtuluş Yok Tek Ba-

şına Ya Hep Beraber Ya Hiç Birimiz", "Faşizme Karşı Silah Başına", "Biji Bra-tiya Gelan, Yaşasın Halkların Kardeşliği", "Yaşasın Gazi Ayaklanması", "Bedel Ödedik Bedel Ödeteceğiz", "Yaşasın Halkların Mücadele Birliği", "Gazi Katliamının Hesabını Soracağız" sloganlarının yoğun olarak atıldığı yürüyüş, Fevzi Çakmak Caddesi üzerinden Gazi Mezarlığı'na uzandı. Gazi halkı yol boyunca, ölümsüzleşenlerin isimlerini anarak ve "Yaşıyor" diyerek ilerledi, saldırının gerçekleştirildiği kahve önüne gelindiğinde karanfiller bırakıldı. Ayrıca ölümsüzleşenlerin vuruldukları yerlere karanfiller bırakıldı.

Mezarlığa gelindiğinde ölümsüzleşenlerin isimleri tek tek okundu ve basın açıklaması yapıldı. Basın açıklamasını Gazi 12 Mart Platformu adına Zeynel Nihadioğlu okudu. 12 Mart 1995'teki katliamın Gazi Mahallesindeki devrimci dayanışmayı parçalamak ve Alevi-Sünni çatışması yaratmak için yapıldığına işaret eden Nihadioğlu, fakat o katliamı yaratanları halkın mücadelesi karşısında nasıl pusup sindiğinin görüldüğünü belirtti.

Sivas ve Maraş katliamlarına da değinen Nihadioğlu yakın dönemde tanık olduğumuz Uludere katliamıyla halkların devrim mücadelesinden vazgeçirilmeye çalışıldığını belirtti.

Bütün saldırılara karşı güçleri birleştirerek mücadeleyi birlikte yükseltmek gerektiğine değinilen basın açıklaması, 12 Mart katliamının yıldönümünde Gazi halkı devrim mücadelesini yükseltmeye ve katillerden hesap sormaya çağrılarak bitirildi.

Basın açıklamasının ardından Grup Emeğe Ezgi marşlarını ve türkülerini söyledi.

Gazi halkı, yürüyüşe başladığı coşku ve öfke ile yeniden Gazi'nin caddelerinde yürüyüşe geçerek dağılmaya başladı. □

NEWROZ ÖZGÜRLÜĞE ÇAĞRIDIR BİJÎ NEWROZ

Newroz, Kürt halkının özgürlük çağlığıdır; yüreğiyle yaktığı özgürlük ateşidir. Newroz, Kürt halkının küllerinden yeniden ve yeniden doğuşudur. Newroz, yeni gündür; yeni bir yaşam arayışıdır. Newroz bayramdır. Cejna Newroz Pîroz Be!

Demirci Kawa balyozuyla zalim Dehaq'ın kafasını ezerek isyan ateşini yakmıştı. O gün bu gündür Mezopotamya'da isyan ateşi hiç sönmedi. Kürt halkı, yeni Dehaqlara karşı isyan etmeyi sürdürdü. Ateşin ve Güneşin Çocukları, kan ve gözyaşlarıyla dolu tarihlerini değiştirmek için ayağa kalktılar.

Onyıllardır Kürdistan'da yanan devrim ateşi, Ateşin ve Güneşin çocuklarına özgürlüğü müjdeliyor. Ulusal-sınıfsal kurtuluş mücadelesi geliştikçe, zalimlerin korkusu ve baskısı artıyor; karanlık koyulaşiyor. Kürt halkına karşı yapılan saldırılar, artık kitlesel katliamlar boyutuna ulaşmıştır. Faşist devlet kanla, katliamla gelişen devrimi engellemeye çalışıyor. Roboski'de sadece çocuklarına, kardeşlerine bir ekmek parası çıkarabilmek için Güney Kürdistan'a gidip gelen insanların üzerine bomba atarak kitlesel katliam gerçekleştiren faşist devlet, şimdi timsah gözyaşları dökerek olayı örtbas etmeye çalışıyor. Zulüm ile abat olanın sonunun berbat olacağını unutanlar, şimdi günah çıkarmaya çalışıyorlar.

Bir yandan da Kürt Halkına karşı askeri ve siyasi operasyonlar devam ediyor. Savaş uçakları Kuzey Kürdistan'ın dört bir yanını bombalıyor. "KCK tutuklamaları" adı altında ulusal-sınıfsal kurtuluş mücadelesi yürüten tüm yurtseverlere, ilericiilere, aydınlara saldırılıyor. Kürt halkının özgürlük mücadelesine destek veren herkes, gözaltı ve tutuklama tehditleriyle yıldırılmaya, sindirilmeye çalışılıyor.

Ama nafi! Ateşin ve Güneşin Çocukları, artık korku duvarlarını yıkmış durumdadır; halkların mücadele birliği günden güne gelişiyor. Türkiye işçi sınıfı ve emekçileri, Kürt halkının özgürlük mücadelesine sahip çıkmanın kendi kurtuluşu için olmazsa olmazlardan biri olduğunu her geçen gün daha iyi anlıyor.

Karanlığın en koyu olduğu an, şafağın sökmesinin en yakın olduğu andır. Türkiye ve Kürdistan'da artık devrimin şafağı söküyor.

Halkların mücadele birliği ile devrim zafere ulaşacaktır.

**YAŞASIN KÜRT TÜRK HALKLARININ
MÜCADELE BİRLİĞİ!**

BİJÎ NEWROZ / YAŞASIN NEWROZ!

MÜCADELE BİRLİĞİ PLATFORMU

13 MART SAVAŞÇILARI MİTINGLE ANILDI

13 Mart 1982 yılında idam edilen işçi önderler Seyit Konuk, İbrahim Ethem Coşkun ve Necati Vardar, İzmir’de Mücadele Birliği Platformu’nun düzenlediği bir mitingle anıldı.

“12 Mart İdamlarını Unutmadık Unutmayacağız” ve “Fabrikalar, Tarlalar, Siyasi İktidar Her Şey Emegün Olacak, Mücadele Birliği Platformu” yazılı büyük pankart arkasında kitle saat 13.30 sıralarında Bornova Şehir Stadyumu önünde kızıl bayrakları, önlükleri ve dövizleriyle toplanmaya başladı. “13 Mart Savaşçıları Yaşıyor, Savaşıyor”, “Denizlerden Seyitlere Kavga Sürüyor”, “Devrim Savaşçıları Ölümsüzdür”, “Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük”, “Denizlerin, Seyitlerin Yolunda Yürüyoruz Devrime”, “Fabrikalar Tarlalar, Siyasi İktidar Her Şey Emegün Olacak”, “Yaşasın Kürt Türk Halklarının Mücadele Birliği”, “13 Mart Savaşçıları Yaşıyor, Leninistler Savaşıyor”, “Deniz Yusuf İnan Savaşa Devam” sloganları atmaya başlayan kitle içinde “13 Martçıların Cüretiyle Faşizmi Yıkalım, Devrimci Öğrenci Birliği, Genç Emekçiler Birliği” pankartı ve “Adları Onur Adları Özgürlük 13 Mart’ı Unutmadık Unutturmayacağız, Devrimci İşçi Komiteleri” pankartları ve 6 Mayıs 1972’de idam edilen Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan’ın; 13 Mart 1982’de idam edilen Seyit Konuk, İbrahim Ethem Coşkun, Necati Vardar ve Filistin’de ölümsüzleşen Cevat Saim Çelen, İmam Ateş, Mustafa Çetiner’in resimlerinin bulunduğu bayraklar taşındı.

Alanda toplanma ve yürüyüş süresince 13 Mart Savaşçıları’nın yaşamları, örgütlenme süreçleri ve idam edilişlerini anlatan ajitasyon konuşmaları, kuşlamalar ve bildiri dağıtımları yapıldı. Zaman zaman marşların da söylendiği bekleyiş sırasında çevreden geçenler ilgi gösterdiler. Kimileri kenardan izleyip alkışlarken bazıları da kitleyle birlikte yürümeye başladı. Zaman zaman yoldan geçen araçlar da korna çalarak desteklerini belirttiler. Miting alanına gelindiğinde de kitleye katılanlar da oldu.

Alanda ilk konuşmayı Mücadele Birliği Platformu adına Vefa Serdar yaptı. Deniz Gezmiş Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan ile başlayan devrim mücadelesinin bayrağının 13 Mart Savaşçıları Seyit Konuk, İbrahim Ethem Coşkun ve Necati Vardar tarafından yükseltildiği belirtti. Serdar, işçi sınıfının devrim ve iktidar hedefiyle mücadeleyi yükseltmesinin burjuvazinin korkuya kapılma-

sına neden olduğunu ve bu nedenle idam edildiklerini ifade etti.

Ardından BDP Genel Başkan Yardımcısı ve Muş milletvekili Demir Çelik Kürt ve Türk halklarının mücadele birliğinin örülmesinin önemi üzerinde duran bir konuşma yaptı. Denizlerin ardından işçi önderler olarak Türk ve Kürt halklarının birlikte mücadelesini öne çıkaran 13 Mart Savaşçıları’nın bugünkü devrim mücadelesine örnek olduklarını belirtti.

Mezopotamya Kültür Merkezi’nden Koma Agire Zerdest’in söylediği Kürtçe parçalara kitle arada coşkulu sloganlarla eşlik etti. Kürtçe konuşmalarla devrim savaşçıları selamlayan Koma Agire Zerdest, alanda toplananlara “Biji Bratiya Gelan” sloganını attırdı. Halay parçalarıyla programını sonlandırdı.

13 Mart Savaşçıları’nı tanımış işçilik ve tutsaklık dönemlerinde onlarla arkadaşlıkları olmuş kişiler de kısa konuşmalar yaptılar. Hamdi Gülçay Necati Vardar’la işçi olduğu fabrikada tanıştıklarını belirterek onun devrimci ve örgütleyici özelliklerini aktardı. Metin Sağdıç ise cezaevinde birlikte olduk-

ları sırada aynı kelepçeyle kelepçelendiklerini belirterek, onların işçi sınıfının öncü devrimcileri olduklarını söyledi. “Denizlerin idamının ardından nasıl onların adları doğan çocuklara konulduysa, şu an burada da birçok Seyit, Necati ve İbrahim Ethem’in olduğunu görebiliyorum” dedi ve onların mücadelesinin devrimle taçlanıncaya kadar süreceğini ifade etti.

Osman Karatoprak ise Denizlerle başlayan mücadelede 13 Mart Savaşçıları’nın da devrimci işçi önderler olarak mücadeleye ışık tuttıklarını ve onları izleyen Leninistler olarak Murat Sibel ve Aysun’un devrim yolunda kendini fedanın örneklerini verdiklerini ve mücadelenin zafere kadar götürüleceğini belirtti.

Kitle yürüyüş sırasında başlayan yağmura rağmen coşkulu sloganlarını atmayı sürdürdü.

Ardından Grup Emegü Ezgi söyledikleri Türkçe ve Kürtçe parçalar ve marşlarla kitleyi daha da coşturdu. Kitlenin miting boyunca marşlara coşkuyla eşlik etmesi ve sloganlar atması çevreden geçenlerin de ilgisini arttırdı. Grup Emegü Ezgi coşkulu sloganlara karşılık şimdi hep birlikte ölümsüzleşen yoldaşlarımıza devrim sözü verelim diyerek “Söz Veriyoruz” marşına başladı. Hep birlikte marş söylenerek devrim sözü verilmesiyle etkinlik sona erdi.

Mitinge Billur Tuz İşçileri, Savranoğlu Deri işçileri, Deri İş Sendikası, Tümtis İzmir Şubesi, Genel-İş İzmir 5 Nolu Şubelerinden yönetici ve üyeleri Tek Gıda İş Sendikası Genel Başkan Danışmanı Gürel Köse, BDP İzmir İl Örgütü, Basmane İlçe Örgütü, Narlıdere İlçe Örgütünden katılanlar oldu.

Ayrıca Devrimci 78’liler Federasyonu Derneği – İzmir 78’liler Derneği “Yaşasın Devrim ve Sosyalizm” pankartı ve 12 Eylül 1980’de idam edilen devrim savaşçıları’nın resimlerinin bulunduğu bir pankartla; Beşiktaş taraftarları “Halkın Takımı-Terketmedi Sevdan Beni” pankartıyla; Liseli Öğrenciler ise 13 Mart Savaşçıları’nın resimlerinin bulunduğu “Liseliler Ayakta Faşizme Karşı Savaşta – 13 Mart’ın 30. Yılında Denizlerden Seyitlere İdamlar Bizi Yıldırılmaz” pankartı ve “İşçi Sınıfının Önderleri Kavgamızda Yaşıyor”, “Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağız”, “Baskı, Zulüm, İdamlar Faşizmle Birlikte Yanacaklar”, “Faşizmin Karanlığını Devrim Güneşi İle Boğacağız” yazılı dövizlerle katıldılar. □

YAŞASIN 8 MART DÜNYA EMEKÇİ KADINLAR GÜNÜ

GAZİYİ UNUTMADIK UNUTTURMAYACAĞIZ

13 MART SAVAŞÇILARINI UNUTMADIK UNUTTURMAYACAĞIZ

